

Valentin Krasnogorov

Voisimmeko harrastaa seksiä?

Kaksiosainen näytelmä

Kirjailija on antanut suomessa Aleksander Anrialle ja Otto Kanervalle edellä mainitut oikeudet tähän tekstiin.

Kirjailijan yhteystiedot löytyvät tarvittaessa Alexander Anrialta.
+358 50 5256790

Valentin Krasnogorov:

<http://krasnogorov.com/>

Тел. 8-812-699-3701;

7-951-689-3-689 (моб.

(972) 53-527-4146, (972) 53-527-4142

e-mail: valentin.krasnogorov@gmail.com

Huomio! Kaikki näytelmän tekijänoikeudet ovat Venäjän ja kansainvälisen tekijänoikeuslain piirissä ja kuuluvat kirjailijalle. Näytelmän julkaiseminen, kopionti, monistaminen, dramatisointi, käännös muille kielille, esittäminen, tekstin muuttaminen harjoituksen aikana on ehdottomasti kielletty ilman kirjailijan hyväksyntää.

Kirjailija on antanut Suomessa Aleksander Anrialle ja Otto Kanervalle edellä mainitut oikeudet tähän tekstiin.

Kirjailijan yhteystiedot löytyvät tarvittaessa Alexander Anrialta.
+358 50 5256790

HUOM!

31.1.2014 päivätty teksti on lukukappale, ei vielä täysin valmis ja hiottu lopulliseen muotoonsa.

Alkusanat

Tässä mielenkiintoisessa ja tavallaan oudossa absurdikomediasa näytelmän hahmot ajattelevat ja puhuvat vain ja ainoastaan seksistä. Provosointia herättävästä nimestään huolimatta, näytelmä on kuitenkin syvä jopa traaginen olemalla samaan aikaan myös hauska. Näytelmässä ei ole lainkaan seksuaalisia kohtauksia. Periaatteessa näytelmä ei siis kerrokaan seksistä.

Tämä näytelmä pakottaa meitä arvioimaan elämän stereotyyppioita ja hyväksytyjä yhteiskunnallisia tapoja. Näytelmä vastustaa mauttomuutta ja kaksinaamaisuutta.

Näytelmän rakenne on rondo-tyylinen ja kasvaa spiraalimuotoisena samalla syvenee samalla rengas renkaalta ihmiskunnan ajattelutavan ristiriitoihin. Hahmot ikään kuin ilmestyvät hetkessä tyhjistä häipyäkseen taas.

Näytelmä on kantaesitetty Moskovassa (Roman Viktykin teatterissa) ja on saanut hurjan suosion. Tällä hetkellä se on käännetty yhdelletoista kielelle. Sitä on esitetty Australiassa, Englannissa, Bulgariassa, Saksassa, Intiassa, Mongoliassa, Romaniassa, Ukrainassa ja Montenegrossa.

Näytelmässä on kaksi miesroolia ja kolme naisroolia.

Interiööri.

Näytelmässä mies ja vaimo sinuttelevat toisiaan. Muut tetittelevät.

Roolit

AVIOMIES

VAIMO

HOITAJA

PROFESSORI

NUORI NAINEN

Ensimmäinen osa

Näyttämö voi olla periaattessa tyhjä tila. Pakolliset lavasteet ovat virkailijatyyliset: pöytä, muutama tuolia, nojatuoli jne.

AVIOMIES lue kirjaa. Sisään asui VAIMO. AVIOMIES jatkaa lukemista. VAIMO poistuu ensin hetkeksi, mutta astuu sitten näyttämölle uudelleen. AVIOMIES lukee edelleen kirjaa.

VAIMO: Harrastettaisiinko seksiä?

MIES: Käy (Jatkaa lukemista)

VAIMO: Kuuletko? Voisimmeko harrastaa seksiä?

MIES: (Samalla tavalla) Kyllä se käy.

VAIMO: (Ravistelee miestä olkapäästä) Hei mä puhun sulle- harrastetaanko seksiä!

MIES: Harrastaa mitä?

VAIMO: Seksiä!

MIES: Nytkö?

VAIMO: Miksi ei?

MIES: Anna mä luen edes sivun loppuun.

VAIMO: Entä jos mä haluan heti?

MIES: Mikä sua nyt vaivaa?

VAIMO: Ei mitään. Etkö halua?

MIES: Ai minä? Kyllä haluan. (Jatkaa lukemista)

VAIMO: Ja sitten?

MIES: Mitä "sitten"?

VAIMO: Sinä sanoit äsken että haluat.

MIES: Haluan mitä?

VAIMO: Sitä.

MIES: Mitä "sitä"?

VAIMO: Pistä pois se kirja tai mä heitän sen ulos.

MIES: Mitä pahaa kirja on sulle tehnyt?

VAIMO: Ei mitään. Vai pitäisikö heittää sinut ulos?

MIES: Sano suoraan- mitä sinä minusta haluat?

VAIMO: Minähän sanoin- Voisimmeko harrastaa seksiä?

MIES: Sä keskeytät mut tosi pahassa paikassa- mies hiipii täällä (osoittaa kirjaa) pyssyn kanssa kohti naisen sänkyä.

VAIMO: Miksei mun sänkyyn kukaan yritä hiipiä.

MIES: Eiks se oo hyvä.

VAIMO: MÄ oon vahvasti eri mieltä.

MIES: (Yrittää salaa tirkistellä kirjaa) Musta tuntuu, että nyt se mies tappaa jo sitä naista.

VAIMO: (Repii kirjan miehen kädestä ja heittää sen nurkkaan) Mä tapan nyt sut.

MIES: Mitä sä nyt musta haluat?

VAIMO: En mitään. Naiselle ei kuulu haluta sitä. Se kuuluu sinulle.

MIES: Musta tuntuu, että sä olet jotenkin hermostunut.

VAIMO: Mä olen ihan rauhallinen.

MIES: Onko töissä paineita?

VAIMO: Harrastetaanko seksiä vain silloin kun töissä on paineita?

MIES: No ei välttämättä.

VAIMO: Jumalan kiitos. Muuten olisin ajatellut että sinun työssäsi ei koskaan tapahdu mitään.

MIES: Nyt on väärä hetki ja väärä aika.

VAIMO: Aina väärä aika

MIES: Joku voi tulla sisään.

VAIMO: Esimerkiksi sinä. Sen takia minä hoputtelen sinua.

MIES: Tämä ei ole sopiva ympäristö.

VAIMO: Ja mikä ympäristö on sopiva? Miksi sen pitäisi aina tapahtua meidän sängyssä, tasan samaan aikaan viikonloppuna, kymmenen minuuttia sen jälkeen kun valot on sammutettu? Miksi ei koskaan aamulla tai päivällä. Miksi aina makuuasennossa? Miksei koskaan seisten tai istuen. Lattialla tai pöydällä. Miksi ei pesukoneen päällä, keinussa, piikkilankarullan päällä. Miksi ei kynttilän valossa. Ota minut joskus ihan yhtäkkiä, ex tempore- mitään valmistelematta kun ei voi aavistaa mitään jossain epämukavassa paikassa. Miksi aina kotona, jossa on lämmintä ja mukavaa ja aina haukotellaan ennen nukkumaanmenoa, samassa ikuisessa "meidän sängyssä".

MIES: Sängyssä on mukavampi.

VAIMO: Mukavampi? Miksi sitten halaukset auton takapenkillä, metsässä muurahaispesän päällä tai kylmässä ja pimeässä rapussa jäävät koko loppuelämäksi mieleen, mutta aviolliset hyväilyt kotona, pehmeässä leveässä ja mukavassa erinomaisesti seksiä varten järjestetyssä sängyssä unohdetaan kymmenen minuutin kuluttua?

MIES: No siksi koska...koska, en tiedä miksi.

VAIMO: Ota minut joskus takaapäin kun tiskaan. Vaani ja metsästä. Järjestä yllätyksiä. Miksi se ei voi tapahtua Sinfoniaorkesterin konsertissa tai vieraisissa asunnoissa, joihin kuka tahansa voi tulla ja milloin vaan?

MIES: Nimenomaan tänne voi tulla kuka tahansa ja milloin vaan.

VAIMO: Mitä sitten? Miksei vihdoinkin tapahtuisi jotain yllättävää. Miksi kaiken täytyy aina tapahtua samalla sabluunalla? Minä haluan yllätyksiä. Ei aina tarvitse tietää mitä tänä iltana tapahtuu. Treffit kahvilassa, yllätysjuhlat tuttujen kanssa. Tai rauhallinen kävely puistossa...yksin. Rentouttava hetki nojatuolissa, kirjan kanssa. Satunnainen yötreffi uimarannalla tähtien alla...kirkkaat tähdet pimeällä salaisella taivaalla. Valkoinen hiekka, äänekkäät mainingit. Minulle aikaisemmin tuntemattomien käsien odottamattomat kuumat halaukset, jotka himoitsevasti tutkivat niille täysin vierasta ruumista. Ja se on minun ruumiini joka janoaa niiden käsien kosketusta...Mutta sitä ei ole, eikä tule koskaan tapahtumaan. Minä tiedän tasan tarkkaan mitä tänään tapahtuu. Ja minä tiedän mitä tapahtuu huomenna ja ylihuomenna ja siitä voin päätellä, että elämäni on jo loppunut koska minä tiedän jo kaiken ja mitään uutta ei enää tapahdu. Minä en elä enää, olen vain olemassa. Minä luen yhtä ja samaa sivua yhdessä ja samassa kirjassa ja minulla on tylsää. Tylsää, tylsää, tylsää. Minulla on tylsää! Voisimmeko harrastaa seksiä?

MIES: Siis mitä, taasko?

VAIMO: Harrastettiinko me sitä jo?

MIES: Siis ylipäänsä vai konkreettisesti tänään?

VAIMO: Minä en enää muista mitä oli ylipäänsä. Mitä ei ollut tai mitä tulee olemaan. On olemassa vain se mitä on nyt. Miksi me eletään vain menneisyydessä ja tulevaisuudessa? Miksi me ei eletä tässä hetkessä ja nyt ja niin, että se toisi meille pelkästään onnea? Harrastetaanko...

MIES: Seksiä?

VAIMO: Vaihtelun vuoksi.

MIES: Mä en tunne sua enää. Sulla on liian kyyniset ilmaisut. Liian suorat ja paljaat. "Voisimmeko harrastaa seksiä?"

VAIMO: Ja mitä sä haluat kuulla? "Voisimmeko rakastella?" Siis rakastella? Noloa, naura nyt itsellesi. Eikö se juuri kuulosta kyyniseltä? Ja huomio sana "paljaat" kuulostaa sun mielestä vastenmieliseltä. Ilmeisesti "pukeutua" olisi parempi. Vaikka toppatakkiin. Kaikki napit kiinni.

MIES: Sivistyneet ihmiset eivät puhu seksistä.

VAIMO: Eikä sivistyneet ihmiset myöskään harrasta sitä.

MIES: Kyllä harrastavat mutta hiljaa.

VAIMO: Emmekä me kaikki ole "sivistyneitä". Ensisjaisesti me olemme miehiä ja naisia. Miksi me ei voida vaan avoimesti ajatella seksiä ja keskustella. Miksi minun pitäisi ujostella sitä mikä on aivan luonnollista? Sitä mistä saa nautintoa?

MIES: Ei sitä ujostella tarvitse mutta siitä on aivan turha keskustella.

VAIMO: Mistä te sivistyneet ihmiset keskustelette keskenänne?

MIES: No en minä tiedä. Vaikka rahasta.

VAIMO: Siis sinä haluaisit että minä keskustelisin kanssasi rahasta? Esimerkiksi siitä paljonko sinä saat palkkaa? Anna palaa- jutellaan sitten rahasta.

MIES: Kiitos ei.

VAIMO: Ja mitä kyynistä seksi- sanassa on? Se on avomielen- sen myönnän.

Mutta seksi on totta. Osa elämää. Osa elämäntapaa. Osa meidän suloista, mukavaa ja vaikka surullisen, tylsää jokapäiväistä elämää. Kun sinä ehdotat- "voisimmeko syösä", miksi minä en voisi ehdottaa "voisimmeko harrastaa seksiä?"

Voisimmeko katsoa telkkaria? Voisimmeko käydä kaupassa? Voisimmeko käydä elokuvateatterissa? Voisimmeko harrastaa seksiä? Voisimmeko heittää roskat ulos?

Voisimmeko soittaa kavereille? Voisimmeko...

MIES: Lopeta!

VAIMO: Voisimmeko siirtää kaappia? Voisimmeko hankkia vedenkeitin?

Voisimmeko harrastaa seksiä? Voisimmeko mennä sänkyyn? "Voisimmeko mennä sänkyyn?"- kuulostaako se kyyniseltä?

MIES: Riippuu siitä kenen kanssa.

VAIMO: Aviomiehen kanssa

MIES: Kyllä. Aviomiehen kanssa. Ei kuulosta kyyniseltä.

VAIMO: Se ei kuulosta mitenkään hyvältä.

MIES: Sano nyt suoraan. Onko sinulla ongelmia työpaikalla?

VAIMO: Minulla on ongelmia kotona. Minun kotonani kukaan ei harrasta seksiä eikä anna lupaa edes puhua siitä.

MIES: Miksi meidän pitää puhua siitä?

VAIMO: Siksi koska sitä ei harrasteta. Mistä me voisimme puhua. Lapsista, joita ei ole tehty.

MIES: Mikä sinua tänään vaivaa?

VAIMO: Ei mikään. Minä haluan puhua seksistä, seksistä ja vielä kerran seksistä.

Vaikka edes tänään ja vaikka vain puhua. Minä olen pitänyt koko elämäni turpani kiinni siitä aiheesta. Olen puhunut vaikka mistä. Olen puhunut Beethovenista ja Kauppatorin hinnoista. Naisten hameista, ranskalaisesta taiteesta, eduskuntavaaleista ja pomon kravattista. Voisiko olla, että Beethoven, Ranskalainen taide, kauppatorin hinnat, hameet, eduskuntavaalit ja pomon kravatti ovat kiinnostavampia aiheita kuin seksi?

MIES: No hameet ehkä kiinnostavat sinua enemmän.

VAIMO: Ja sinua myös.

MIES: Kyllä naiset kiinnostavat eniten.

VAIMO: Varsinkin kaikki mitä heillä on vyöstä alaspäin ja polvesta ylöspäin.

MIES: Olen normaali mies.

VAIMO: Sitä on vaikea uskoa.

MIES: Olet aika suorasukaisella päällä tänään.

VAIMO: Ja se on hyvä. Minä olen kasvanut kahleissa. Seksi oli kielletty. Siitä ei saanut puhua ja se oli likaista. Seksiä harrastettiin yöllä. Valot pois ja verhot tiukasti kiinni ettei kukaan vaan näkisi ja varsinkaan sinä itse. Aamulla sitä ei saanut muistella eikä siitä keskusteltu työpaikalla. Me elimme kuin sukupuolettomat oliot. Ei mitään jalkojen välissä. Ja nyt se on nostettu esiin. Sitä esitetään elokuvissa. Nyt siitä kirjoitetaan jopa lasten lehdissä. Löysin koulutyttöjen lehdestä kaksikymmentä vinkkiä siitä miten ehkäisytablettiä käytetään. Kiva, että kerroitte sen minullekin.

MIES: Mitä sinä oikeasti haluat?

VAIMO: Vapauttaa seksin. Vapauttaa sen synneistä. Heittää salaisuuden viitan pois. Haluan että siitä aletaan puhua omalla nimellään. Penis. Orgasmi. Vagina.

MIES: Sinä olet hullu.

VAIMO: Kyllä. Minä toistan kaksikymmentä ja kaksisataa kertaa sanan "vagina", niin se muuttuu neutraaliksi, steriiliksi, lääkärin termiksi. Minä toistan sitä niin kauan kun sinä lakkaat reagoimasta siihen ja muut ihmiset eivät enää hihittele sille, suutu tai innostu. Vagina, Vagina, Vagina.....

MIES. Turpa kiinni!

VAIMO: Vagina, vagina, vagina....

MIES: Sinä olet täyshullu!

VAIMO: Ja sinä olet tekopyhä. Puritaani. Mitä sinua voisi kiinnostaa enemmän kuin vagina? Mitä sinä näet unissasi. Mitä tarkkailet tauluissa? Mikä sinulle on naisessa tärkeintä? Silmät? Hymy? Vastaa?

MIES: Sinä olet hullu!

VAIMO: Minä tiedän. Tästä elämästä voi tulla hulluksi. Olenko minä lainkaan elänyt? Mitä minä olen nähnyt? Koti- työ, koti- työ, koti- työ...ja mitä on kotona? Mitä on työssä? Missä on elämää ja mihin se on mennyt? Seksi on ainoa mahdollisuus. Se mahdollistaa kaiken. Voin unohtaa omat pienet ongelmani. Minä vihaan ongelmia mutta toisaalta ne ongelmat myös vihaavat ja kuristavat minua. Olisi hienoa olla edes puolituntia vihaamatta itseäni. Olla vaan, pohdiskelematta mitään. Muistamatta mitään. Vain tuntea jotain. Elämän iloa. Nautintoa. Onnea ottaa ja olla otettuna. Mies ja nainen ovat aina sotatilassa ja seksi, se on ainoa yhteinen rauhanhetki. Ainoa

yhteisymmärryksen paikka. Se on ainoa hetki, kun minä en tunne itseäni yksinäiseksi. Yhtenäinen akti, aika elämänsovinnon kanssa, rakkauden illuusio, onnen haamu, itsestään varmana olemisen mahdollisuus.

Tauko

MIES: No, jos sinä nyt niin haluat harrastaa seksiä minun kanssani...

VAIMO: Miksi sinä luulet, että sinun kanssasi?

MIES: Sinähän itse sanoit äsken- "Voisimmeko harrastaa seksiä?"

VAIMO: En minä olen sanonut että "sinun kanssasi" vaan "harrastaa seksiä"

MIES: Ai vaan?

VAIMO: Aivan.

MIES: Kenen kanssa?

VAIMO: Onko sinulle ketään kenen kanssa sinä voisit harrastaa sitä? Paitsi minä?

MIES: Ei tällä hetkellä.

VAIMO: Entäs muina hetkinä?

MIES: No, jos ajatellaan teoriassa niin, kyllä, kenen kenen tahansa kanssa vaan.

VAIMO: Hyvä. Jätetään teoria Siirrytään käytännön puolelle.

MIES: Minua kyllästyttää tuo sinun kiusaaminen.

VAIMO: Voi minun miesparkani. Hän on kuolemanväsynyt seksistä. Ilmeisesti häntä väsyttää se elämänsä loppuun saakka.

MIES: Tajuatko sinä, minua alkaa kyllästyttää koka aihe. Sinä voit ajatella, että minä olen edelleen sinun miehesi mutta minä en laske enää sinua minun vaimokseni. Ja minulla ei ole tapana harrastaa seksiä ulkopuolisten kanssa.

VAIMO: Miksi sinä luulet, että minä haluan harrastaa seksiä?

MIES: Mitä sinä sitten haluat?

VAIMO: En todellakaan mitään. Siinä se ongelma onkin. Minä en halua mitään. Minä olen kyllästynyt. Joka päivä samat asiat. Olen niin kyllästynyt kaikkeen.

MIES: Miksi sinä olet sitten kiduttanut minua kokonaisen tunnin noilla paskapuheilla?

Mitä varten sinä puhut seksistä jos et oikeasti halua sitä? Vain sen takia, että minä saisin kohtauksen?

VAIMO: Eikö minulla ole oikeutta jutella kanssasi. Olenhan minä sinun vaimosi!

MIES: Jätä minut rauhaan. Sinä et ole vaimoni! Minä vihaan sitä sanaa "vaimo"!

Vaimo on pilannut minun elämäni! Vaimo on tehnyt minusta hullun! Hiljaa! Jätä minut rauhaan!

(Mies lähtee pois)

VAIMO: (yksin) Vielä hetki ja minä tulen hulluksi. Minun on pakko pelastaa itseni.

Täytyy muuttaa jotain ja mahdollisimman pian....muuten kaikki on liian myöhäistä.

Mahdollisimman pian... Mitä minun täytyy tehdä? Mitä minun täytyy nyt tehdä?

Sisään tulee PROFESSORI.

PROFESSORI: (kävelee) Mitä teidän täytyy nyt tehdä? Minä ehdotan. Voisimmeko harrastaa seksiä?

VAIMO: Ehdotus on aika uus...

PROFESSORI: Ja se on hyvä se. Seksiä ei saa suunnitella. Se on parasta jos se on ex tempore. Sen pitäisi olla yllättävää. Kuin pyörremyrsky ja odottamaton kuin maanjäristys. Sen pitäisi saada meidät kiinni yllättäen, silloin kun sitä ei edes toivokaan ja varsinkin siellä missä se meidän mielestämme olisi täysin mahdotonta.

Oletteko samaa mieltä?

VAIMO: Olen.

PROFESSORI: Voisimmeko sitten aloittaa?

VAIMO: Ei niin nopeasti.

PROFESSORI: Mutta juurihan te suostuite siihen.

VAIMO: Niin, periaatteessa. En siis myöntynyt ehdotuksellenne vaan olin samaa mieltä kanssanne pyörremyrskyistä ja maanjäristyksistä.

PROFESSORI: Mutta jos te olette suostuneet periaatteellisesti niin silloin voisimme aloittaa. Neuvotellaan yksityiskohdista sitten matkan varrella. Tai siis matkan/ asian lopussa.

VAIMO: Minulla ei ole siihen aikaa.

PROFESSORI: Ei minullakaan. Siksi emme voi hukata sitä. Aloitetaan heti.

VAIMO: Minä en ole tottunut näin.

PROFESSORI: Ei se mitään. Kuvitelkaapa että teihin on iskenyt pyörremyrsky.

VAIMO: Mutta meillä ei ole valitettavasti aikaa siihen. Anteeksi, paljonko kello on?

PROFESSORI: Antakaa olla. Kuka oikeasti harrastaa seksiä kello kädessä?

VAIMO: Mistä te kuvittelette, että minä ylipäänsä haluan harrastaa seksiä?

PROFESSORI: Kaikki haluavat aina harrastaa seksiä.

VAIMO: Paitsi minä.

PROFESSORI: Mitä te sitten haluatte harrastaa? Saksankieltä?

VAIMO: Minä en halua mitään. Enkä varsinkaan seksiä.

PROFESSORI: Ette siis halua lainkaan vai ettekö halua nyt?

VAIMO: En lainkaan.

PROFESSORI: Ai senkö takia te pyysitte minut tänne?

VAIMO: Minäkö? En minä ole pyytänyt teitä tänne. Kuka te itse asiassa olette?

PROFESSORI: Olen- professori, psykiatri, psykologi ja sosiologi. Myös seksologi ja seksipatologi. Parannan, konsultoin, pidän vastaanottoa. Poistan kompleksit, parannan itsevarmuutta ja hävitän lukot. Parannan impotenssin ja haluttomuuden. Lisäksi hyvitan hyvittämättömiä. Työni on raskas. Minulla on paljon tilauksia.

Väsyttää.

VAIMO: Oletteko lääkäri?

PROFESSORI: En ole ihan lääkäri. Seksikonsultti. Opetan, neuvon, autan ratkaisemaan ongelmat. Parannan kaikki sairaudet.

VAIMO: Miten te voitte parantaa kaikki jos olette erikoistuneet vain seksisairauksiin?

PROFESSORI: Koska kaikki sairaudet johtuvat seksin puutteesta. Ymmärrätekö te miksi voitte huonosti?

VAIMO: Mistä te pääättelette, että minä voin huonosti?

PROFESSORI: Te vastasitte äsken, että ette halua seksiä. Se on hulluuden merkki.

VAIMO: Siis te luulette, että minä olen hullu?

PROFESSORI: Ei, en minä niin sanonut. Hulluus- on tietty normi, koska me kaikki elämme hullussa maailmassa. Epänormaali- on hän kuka on oikeasti normaali. Mutta ei hätää, minä parannan teidät.

VAIMO: Ai millä tavalla.

PROFESSORI: Ainoastaan minä tiedän universaalin parannusmetodin: Seksiä kolme kertaa päivässä. Aamiaisen, päivällisen ja illallisen sijaan.

VAIMO: Minä suostun.

PROFESSORI: Erinomaista. Mutta potilaan pitäisi olla täydellisessä kunnossa että hän voisi käyttää metodiani. Oletteko hyvässä kunnossa?

VAIMO: Olen.

PROFESSORI: Mutta tässä tapauksessa teitä ei ole ihan pakko parantaa. Sen takia me voisimme harrastaa seksiä ihan normaalisti. Tiedättekö mitä se on?

VAIMO: Minä tiesin, mutta unohdin.

PROFESSORI: Onko teillä aviomies?

VAIMO: Aviomies ja seksi- ne on kaksi eri asiaa. Sitä paitsi minä en ole varma, onko minulla aviomies.

PROFESSORI: Kultaseni. Minusta tuntuu että teidän pitää aloittaa elämä uudestaan, alusta. Minä autan teitä. Kukaan maailmassa ei tiedä mitä seksi on oikeasti. Minä tiedän. Minä olen omistanut sille itseni kokonaan. Uhrannut sille nuoruuteni parhaat vuodet. Olen tutkinut sitä kirjastoissa ja arkistoissa, luennoilla ja museoissa, konferensseissa ja seminaareissa.

VAIMO: Kaikissa niissä?

PROFESSORI: Jos te tarkoitatte vulgääri- kokemusta, se on ehkä tarpeellinen harrastajalle, ei huippukoulutetulle ammattilaiselle. Te ette voi edes kuvitella, minkälainen rikas maailma aukeaa edessänne kun minä jaan teidän kanssa omat tietoni. Kivikauden seksi. Antiikin seksi. Muinainen egyptiäinen, kreikkalainen tai muinainen roomalainen seksi. Keskiaikainen seksi. Itämainen seksi. Ranskalainen tai kaikkien maiden ja kaikkien kansojen seksi. Ja näistä me aloitamme. Tässä nyt ja heti.

VAIMO: Kaikista yhtä aikaa? Mutta minähän sanoin etten ole tällä hetkellä valmis.

PROFESSORI: Aloitetaan opiskelun merkeissä. Akateemisella tasolla. Otetaan aluksi noin neljänsadan ja kahdeksankymmenen tunnin kurssi. Käydään ensin läpi teoreettiset pohjat. Historia. Sosiaaliset aspektit. Käytännölliset liitteet. Tantra ja Kamasutra. Kuvat. Elokuvat. Fysiologia ja psykologia. Hygienia ja tekniikka. Harjoitukset. Äänen harjoitukset. Käden harjoitukset ja jalkojen harjoitukset. Huudot, huokaukset. Ja voihkinat. Rentoutus. Antautuminen. Teesksntely.

VAIMO: Osaan jo teeskennellä ilman teitäkin.

PROFESSORI: Minä opetan teidät teeskentelemään niin, että te itsekkin uskotte siihen.

VAIMO: Ja mitäs sitten kun olen oppinut tämän kaiken?

PROFESSORI: Sitten teillä on kaikki mitä teillä on nytkin. Mutta ihan kaikkea te ette voi oppia koskaan. Seksi- se on rajaton tiede. Tiede joka tuo onnea. Jos te haluatte oppia sen kokonaan, koko teidän elämänne ei riittäisi siihen vaikka aloittaisitte sen lapsena ja jatkaisitte syvään vanhuuteenne. Se aine pitäisi itse asiassa määrätä jo koulussa pakolliseksi. Miksi siellä opiskellaan algebraa jota kukaan ei tarvitse, mutta seksiä me tarvitsemme aina ja ikuisesti. Oletteko koskaan kaivanneet Newtonin binomia?

VAIMO: En koskaan.

PROFESSORI: Mutta seksi on aina meidän kanssamme ja joka paikassa. Se on läsnä läpi elämämme. Se tuo meille lämpöä talvella ja raikastaa kesämme. Tuo meille rauhaa ja samalla jatkuvaa rauhattomuutta. Se on taika- eliksiiri joka tuo meille nuoruuden ja onnen tunteen. Sen takia me suhtaudumme siihen niin lämpimästi.

VAIMO: Tällä hetkellä minä suorastaan inhoan sitä.

PROFESSORI: Älkää valehdelko itsellenne ja minulle. Te ette inhoa seksiä vaan teidän kumppanianne. Vaihtakaa hänet. Vaikka kolme kertaa päivässä. Aloittakaa heti tänään. Minä opetan teille kaikki. Nyt heti. Te olette kaunis nainen ja teidän pitäisi olla onnellinen. Minun tilausmaksuni on kallis mutta olen valmis opettamaan teitä ilmaiseksi.

VAIMO: Siinä tapauksessa opettajan pitäisi maksaa oppilaalle eikä toisinpäin. Enkä ole edes tilannut teitä tänne.

PROFESSORI: Mitä väliä sillä on oletteko tilanneet vai ette? Ottakaa huomioon että minä en jaa nyt aikoja. No niin, yksi, kaksi, kolme, aloitetaan!

Tauko

VAIMO: Mistä nyt täytyy aloittaa?

PROFESSORI: No niin, näettekö itsekkin että ette edes tiedä mistä täytyy aloittaa. Yksi, kaksi, kolme, aloitetaan!

Tauko

PROFESSORI: Yksi, kaksi, kolme!

VAIMO: Antakaa olla. Jos te olisitte opettaneet minua...

PROFESSORI: Mihin?

VAIMO: Elämään toisella tavalla. Ei sillä tavalla kuin nyt. Paremmin. Fiksummin.

PROFESSORI: Elämään toisella tavalla? Se on tosi helppoa. Siihen tarvitaan eri mies. Vaikka te ensiksi torjuitte minut, mikä on valitettavasti totta, ette voi muuttaa itse itseänne koska te elätte aina samalla tavalla kuin olette eläneet tähänkin saakka.

Mutta elämä toisen miehen kanssa pakottaisi teidät muuttumaan ihan kokonaan.

VAIMO: Siis paremmaksi vai huonommaksi?

PROFESSORI: Todennäköisesti huonommaksi. Mutta toisella tavalla. Ettekö te sitä juuri toivo?

VAIMO: Minä en tiedä mitä minä haluan. Minä tiedän mitä minä en halua. En halua enää asua täällä. En sillä tavalla kuin nyt. Matalasti. Tylsästi. Yksinäisesti. Ihmiset ovat irroitettu toisistaan ja ovat hulluja. Heidän lempiharrastuksensa on kiusata toisiaan. Minä haluan juosta täältä pois. Ettekö ole huomanneet, että kaikki ihmiset ovat jotenkin vinksahaneita?

PROFESSORI: En ole huomannut koska näin se on. Ja ette te voi lähteä minnekään pakoon.

VAIMO: Vuodet menevät ohitse- kaikki tulevat samannäköiseksi kuin veljekset ja kaikki seuraavat tulevat taas entistä rumemmiksi ja rumemmiksi kunnes tulee odotettu loppu ja minä kysyn itseltäni- miksi minä olen elänyt? Vai olenko minä elänyt lainkaan?

PROFESSORI: Kultaseni, elämällä ei ole eikä voi olla muuta tarkoitusta kuin elämän jatkaminen. Eli toisin sanoin, elämän tarkoitus- on seksi. Se on elämän varmistus, jatkuvuus ja elämän juhla. Me olemme vain muurahaisia ja luonto ei huolehdi jokaisesta muurahaisesta. Sen tehtävä on suojella muurahaisten pesää.

VAIMO: Minä inhoan ihmisten ihmismuurahaisten pesää.

PROFESSORI: Ihmismuurahaispesääkö? Se ei ole ansaittu titteli meidän yhteiskunnallemme. Muurahaiset tekevät kunnolla yhteistyötä mutta me- me olemme kilpailijoiden yhteiskunta jossa kohtelemme toisiamme kuin sudet.

VAIMO: Minä olen mennyt sekaisin omissa ongelmistani.

PROFESSORI: Älkää vaikeuttako. Kaikki ongelmat tulevat seksistä. Onnellinen seksi- on onnellista elämää. Epäonnellinen seksi – on epäonnellista elämää. Siinä kaikki. Onko teillä onnellista seksiä?

VAIMO: Ei ole.

PROFESSORI: Entä elämää?

VAIMO: Ei ole.

PROFESSORI: Sitä minä haluaisinkin vahvistaa.

VAIMO: Sen takia minä haluaisin lähteä pakoon. Pakoon tästä elämästä.

PROFESSORI: Pakoon? Sanon rehellisesti- niin minäkin. Kenen kanssa te lähdette pakoon?

VAIMO: Yksin. Mutta parempi olisi jonkun kanssa.

PROFESSORI: Yhdessä olisi parempi.

VAIMO: Miksi me emme voi lähteä yhdessä pakoon?

PROFESSORI: Minä kysyn itseltäni samaa.

VAIMO: Ja mitä vastaatte itsellenne?

PROFESSORI: Täytyy lähteä pakoon. Sitähän minä ehdotin teille heti kun tulin tänne.

VAIMO: Te ehdotitte että harrastaisimme seksiä heti kun tulitte tänne.

PROFESSORI: Seksi onkin pakomatka elämältä.

VAIMO: Minä luulin että se on elämää.

PROFESSORI: Siitä ei tarvitse väitellä, meillä ei ole siihen aikaa.

VAIMO: Siis te otatte minut mukaan.

PROFESSORI: Olen kidnappaamaan teidät, varastamaan, viemään pois täältä vaikka omin käsin.

VAIMO: Minne?

PROFESSORI: En mihinkään.

VAIMO: Meillä on pulma.

PROFESSORI: Mutta on pakko lähteä.

VAIMO: Minne?

PROFESSORI: Ei väliä. Tärkeää on. Että ei saa pysähtyä. Ei saa miettiä eikä katsoa taakseen. Antakaa kätenne.

VAIMO: Ai nytkö.

PROFESSORI: Kohta joku voi tulla sisään ja on liian myöhäistä.

VAIMO: No sitten. Odottakaa hetki. Otan vain nopeasti jotain mukaan.

(VAIMO lähtee pois. Tauko. Sisään tulee NUORI NAINEN)

NUORI NAINENUORI NAINEN: Voisimmeko harrastaa seksiä?

PROFESSORI: Ahaa, te siis olitte tilanneet minut tänne?

NUORI NAINEN: Minäkö? Miksi?

PROFESSORI: No luulisin, että sitä varten, että voisimme yhdessä harrastaa seksiä.

NUORI NAINEN: Ei, en se ollut minä. Mutta minä olen valmis.

PROFESSORI: Perhana, kuka minut on oikeasti tilannut minut tänne?

NUORI NAINEN: No jos me voisimme harrastaa seksiä niin ajatelkaa, että se olisin ollut minä. Hälytys- tilaus. Aloitetaanko heti.

PROFESSORI: Nimenomaan sitä minä halusin teille ehdottaa. Mutta, anteeksi kuka te olette?

NUORI NAINEN: Minä olen aviomiehen yhteistyökumppani.

PROFESSORI: Hauska tutustua.

NUORI NAINEN: Sen me toivon mukaan saamme pian selväksi.

(Nainen alkaa avallemaan nappejaan)

PROFESSORI: Miksi te ette voi harrastaa seksiä oman aviomiehenne kanssa?

NUORI NAINEN: Kenen miehen?

PROFESSORI: No vaihtelun vuoksi- vaikka oman miehenne kanssa.

NUORI NAINEN: Minulla ei ole miestä.

PROFESSORI: Mutta olette hänen yhteistyökumppaninsa.

NUORI NAINEN: En minä ole oman mieheni yhteistyökumppani.

PROFESSORI: Aa, se muuttaa koko asian toiseksi. Jos hän ei ole aviomiehenne, teidän on pakko harrastaa hänen kanssaan seksiä lähes taukoamatta. Se on mukavaa ja säästätte aikaa, varsinkin jos todella teette yhteistyötä.

NUORI NAINEN: Valitettavasti hän on kiireinen ja varattu koko ajan.

PROFESSORI: Siis työpaikalla? Varattu? Millä tavalla? Ei voi olla totta! Miten voi olla kiireinen ja varsinkin työpaikalla?

NUORI NAINEN: No totta kai seksin takia.

PROFESSORI: Nyt minä ymmärrän.

VAIMO: Minä järjestelen hänen työaikataulunsa- ja päiväkirjansa.: Milloin seksi alkaa, loppuu, kenen kanssa, milloin, miten, kenen suosituksesta, kuka on seuraava. Työtä on paljon.

PROFESSORI: Jos hän on kiireinen niin harrastakaa seksiä jonkun muun kanssa.

NUORI NAINEN: Sitä vartenhan minä tulin tänne.

PROFESSORI: Se on mukavaa.

NUORI NAINEN: Minä haluaisin ottaa siitä selvää.

PROFESSORI: Onni on teidän puolellanne- te olette törmänneet oikeaan mieheen.

NUORI NAINEN: Todistakaa se.

PROFESSORI: Minun maineeni ei kaipaa todisteita. Pelkästään nimi puhuu puolestaan.

NUORI NAINEN: Kuka te olette?

PROFESSORI: Minä- olen professori, psykiatri, psykologi ja sosiologi. Myös seksologi ja seksipatologi. Parannan, konsultoin, pidän vastaanottoa. Poistan kompleksit, parannan itsevarmuutta ja hävitän lukot. Parannan impotenssin ja haluttomuuden. Lisäksi hyvitän hyvittämättömiä. Opetan, annan neuvoja ja autan ratkaisemaan ongelmia. Parannan kaikki sairaudet.

NUORI NAINEN: Minäkin haluaisin tulla samanlaiseksi expertiksi.

PROFESSORI: Minä voin opettaa teitä. Muistatteko iskulauseen:” Opiskele, opiskele ja opiskele.”

NUORI NAINEN: ” Jotta saat haltuusi kaiken ihmiskuntaan kertyneen tiedon varaston.” Se oli Leninin..

PROFESSORI: Se oli minun, aivan oikein. Kiitoksia vaan.

NUORI NAINEN: Ihanko totta? En ole tienny.

PROFESSORI: Te ette tiedä vielä mitään, monestakaan asiasta.

NUORI NAINEN: No sitten aletaan opiskella nyt heti. Minä olen todella utellias.

Aloitetaan heti.

PROFESSORI: Olkaa hyvä. Testataan ensin seksuaalisuutenne.

(NUORI NAINEN alkaa riisua.)

PROFESSORI: Ei- ei älkää riisuko. Se ei ole vielä tarpeen.

NUORI NAINEN: (todella pettyneenä) Vai ei ole vielä tarpeen? Miten te sitten tutkitte minua?

PROFESSORI: Minulla on aivan erikoinen testijärjestelmä. Istukaa tuohon vastapäätä ja keskittykää.

(Istuvat vastatusten)

PROFESSORI: Oletteko valmis?

NUORI NAINEN: Kyllä.

PROFESSORI: (ottaa esiin kynän) Sanokaa mitä tämä kynä tuo mieleen?

NUORI NAINEN: Seksin.

PROFESSORI: Erittäin mielenkiintoista. Entä tämä nojatuoli?

NUORI NAINEN: Seksin.

PROFESSORI: Kuinka? Myös seksin? Miksi?

NUORI NAINEN: Kaikki vain muistuttaa minua seksistä.

PROFESSORI: Voisitteko kuitenkin selittää minulle miten nojatuoli liittyy seksiin?

NUORI NAINEN: Se liittyy siihen aivan suoraan. Jos te professori vain saisitte tietää kuinka paljon saan mielikuvia teemasta "nojatuoli"...mutta valitettavasti ne ovat vain mielikuvia, ei muistoja.

PROFESSORI: Minä annan teille parhaan arvosanan. Sata pistettä. Teillä on todella rikas mielikuvitus.

NUORI NAINEN: Minulla on ihan normaali mielikuvitus. Jännittyneet purjeeni ovat täynnä halua avautua ja antautua tuulelle sekä auringon poltteelle joka tunkeutuu meren märkään syvyyteen. Pilville jotka liittyvät ensin yhtyvät ja taas eroavat kuin juna joka rohkeasti menee tunneliin. Sähkövoimalaitoksen piippu, könsikkään poppelin runko tai kynttilä- minulle ne merkitsevät vain yhtä ja samaa. Porkkana on mies ja nainen on lanttu. Banaani on myös mies ja huh- minkäläinen hän on, mutta perunat, punajuuri, omenat tai puuro- ne ovat naisia.

PROFESSORI: Teillä on aivan erinomaiset kyvyt. Teidän täytyy opettaa minua eikä toisinpäin.

NUORI NAINEN: Minun siskoni nimittää minua hulluksi.

PROFESSORI: Unohtakaa siskonne. Luottakaa minuun. Te olette täysin normaali. Mutta hän ei ehkä ole.

NUORI NAINEN: Minä elän symbolien maailmassa: lusikka ja lautanen...

PROFESSORI: (ottaa kiinni aiheesta)... sylinteri ja mäntä...

NUORI NAINEN: ...sormi ja sormus...

PROFESSORI: ...käsi ja hiha...

NUORI NAINEN: ... jyvä ja pelto...

PROFESSORI: ...miekka ja tuppi...

NUORI NAINEN: ...avain ja lukko...

PROFESSORI:... ovat ikusia miehen ja naisen välisen liiton symboleja. Yksi ilman toista on mahdotonta ja merkityksetöntä.

NUORI NAINEN: Puhukaa! Puhukaa lisää! Se kiihottaa minua!

PROFESSORI: Kertokaa mitä te tiedätte seksistä! Ei, minä kysyin väärin. Kertokaa mieluummin mitä te ette vielä tiedä seksistä!

NUORI NAINEN: Minun täytyy tunnustaa etten tiedä siitä mitään. Minä en ole koskaan harrastanut sitä. Siksi se on minusta niin kiinnostavaa.

PROFESSORI: Me siis aloitamme yhdessä sen opiskelun. Me opiskelemme pitkää, pitkää päivää. Aamusta iltaan ja illasta aamuun. Te saatte tietää kaikki- kaikki- kaikki. Me aloitamme nyt heti.

NUORI NAINEN: Pelkään pahoin ettei se onnistu.

PROFESSORI: Miksi?

NUORI NAINEN: Sitä ei saa tehdä täällä.

PROFESSORI: Kyllä minä sen tiedän, mutta miksi me emme voi silti kokeilla sitä?

NUORI NAINEN: (katsoo taakseen ja kuiskaten) Pystyttekö pitämään suunne kiinni ja olla kertomatta salaisuutta kenellekään?

PROFESSORI: Pystyn. Mutta voisi olla kuitenkin parempi jos ette kertoisi minulle mitään.

NUORI NAINEN: Ei, kyllä minä kerron. Minä lähden pakoon.

PROFESSORI: Siis te myös? Minne?

NUORI NAINEN: Sinne missä kaikki on toisin ja miten niin- myös? Haluaisitteko tekin lähteä pakoon?

PROFESSORI: Kuka ei haluaisi.

NUORI NAINEN: No sitten lähdetään pakoon yhdessä, kun se vielä on mahdollista.

PROFESSORI: Kultaseni, mihin minä vois juosta? Minä en enää juokse vaan laahustan. Minä en voi enää edes hengittää koska tukehdun omaan hengitykseeni.

Pari askelta ja minun juoksuni tällä maapallolla on juostu.

*NUORI NAINEN: Voi ei, älkää puhuko minulle noin kamalia asioita! Ottakaa
ennemmin esimerkkiä minusta ja ajatelkaa vain seksiä. Ajatelkaa sitä koko ajan niin
että ette voi ajatella enää mitään muuta. Ymmärrättekö? Minä kiellän teitä
ajattelemasta muita asioita. Me lähdemme yhdessä pakoon ja te elätte vielä tuhat
vuotta. Lähdetään!*

PROFESSORI: (ojentaa käden naiselle) Teidän kanssanne- vaikka maailman ääriin.

*NUORI NAINEN: Lähdetään kävelemään tästä pois ja heti. Tällä hetkellä, mihinkään
poikkeamatta, pysähtymättä ja katsomatta taaksepäin. Viipymättä. Muuten kaikki on
myöhäistä.*

*(NAINEN vie professoria ulko- oven suuntaan, mutta yhtäkkiä PROFESSORI
pysähtyy)*

PROFESSORI: Seis, odottakaa! Minä unohdin etten minä voi.

NUORI NAINEN: Miksi. Pelottaako teitä?

PROFESSORI: Pelottaa. Mutta se ei ole oikea syy.

NUORI NAINEN: Ja mikä on oikea syy?

*PROFESSORI: Olen luvannut jo eräälle toiselle naiselle lähteä pakoon hänen
kanssaan.*

NUORI NAINEN: Ja mitä sitten?

PROFESSORI: No minun täytyy ainakin selittää hänelle...

*NUORI NAINEN: Miksi te luulette että te olette velvollinen selittämään hänelle jotain!
Oletteko ensimmäinen mies joka juoksee naistaan karkuun?*

PROFESSORI: No en ihan ensimmäinen...

NUORI NAINEN: Oliko teillä suhde hänen kanssaan?

PROFESSORI: No se ei ollut varsinaisesti suhde..

*NUORI NAINEN: Oliko suhde vai ei sillä ei ole mitään merkitystä. Seksi ei ole syy
selvitellä välejä jälkeensä.*

PROFESSORI: Mutta sen jälkeen kun me olimme tutustuneet hänen kanssaan...

*NUORI NAINEN: (keskeyttää) Ja mitä sitten? Seksi ei ole vielä syy tutustua. Mutta
jos te olette niin laskelmallisen tarkka, jättäkää hänelle lappu hyvästiksi. Ottakaa
esiin teidän erinomainen kynänne ja kirjoittakaa: " Kultaseni, älä huolehdi minusta
enää. Lähdin pakoon toisen naisen kanssa. Tuskin palaan."*

*PROFESSORI: (ottaa esiin kynän ja alkaa kirjoittaa mutta muuttaa yhtäkkiä
mielensä) Parempi olisi jos minä kertoisin hänelle itse. Tai minä voisin ehdottaa
hänelle, että lähtisimme pakoon kolmistaan.*

NUORI NAINEN: Suostuisiko hän?

PROFESSORI: Miksi ei?

NUORI NAINEN: Kolmistaan ei ole niin jännittävää.

PROFESSORI: Päinvastoin. Se lisää jännitystä.

NUORI NAINEN: No hyvä on, menkää, minä odotan teitä tässä. Mutta älkää jättäkö minua yksin liian pitkäksi aikaa. Minä vihaan yksinäisyyttä. Minä sairastun siitä.

PROFESSORI: Minä olen ollut sen takia sairas jo kauan.

(PROFESSORI lähtee pois näyttämöltä. MIES (aviomies) astuu näyttämölle)

MIES: Voisimmeko harrastaa seksiä?

NAINENUORI NAINEN: Aloitetaan heti.

MIES: Minä puhun vakavasti.

NUORI NAINEN: Minä tajusin jotenkin heti että se ei ollut vitsi. (NAINEN alkaa riisua mekkoa) Noh?

MIES: Nytkö?

NUORI NAINEN: Ei kun huomenna.

MIES: Tässäkö?

NUORI NAINEN: Onko muita ehdotuksia?

MIES: Kumpi aloittaa?

NUORI NAINEN: Eikö se aloiteta yleensä yhdessä?

MIES: Sitä tehdään yhdessä mutta joku aina aloittaa sen.

NUORI NAINEN: Te aloititte jo. Teitte minulle ehdotuksen ja minä suostuin. Nyt on taas teidän vuoronne.

MIES: Mitä minun pitäisi siis tehdä?

NUORI NAINEN: No ilmeisesti sitä mitä te olitte äsken minulle ehdottaneet.

MIES: Se olisi tosi hienoa, mutta minä en tiedä mistä minun pitäisi aloittaa.

NUORI NAINEN: Se on kyllä aika vaikeaa.

MIES: Voisitteko te auttaa?

NUORI NAINEN: Tunnustan teille suoraan, että minulla ei ole kokemusta,

MIES: Ettekö ole aiemmin asioineet miesten kanssa?

NUORI NAINEN: En koskaan mutta miehet ovat joskus asioineet minun kanssani.

MIES: Ja miten he ovat yleensä aloittaneet?

NUORI NAINEN: Kuka miten vaan.

MIES: Minun mielestäni pitää ensin vähän keskustella.

NUORI NAINEN: Ai, miksi?

MIES: En minä tiedä. Ehkä se on tapa.

NUORI NAINEN: Mistä aiheesta?

MIES: En tiedä. Kirjeistä, elokuvista, taiteesta.

NUORI NAINEN: Ja kuinka niistä täytyy höpöttää?

MIES: En minä tiedä. Riippuu olosuhteista.

NUORI NAINEN: Eikö voi keskustella myöhemmin?

MIES: Kyllä myöhemminkin voi keskustella, mutta silloin ei enää kukaan halua keskustella. Sen takia se kuuluu tehdä ennen sitä.

NUORI NAINEN: No jos se näin on tehtävä niin puhukaa pois. Mutta mahdollisimman ytimekkäästi

Tauko.

MIES: Toisessa tilanteessa olisin ehdottanut ensin, että mennään vaikka yhdessä kahville.

NUORI NAINEN: Kiitos, minä olen juonut jo kahvia tänään. Jos minä oikein muistan te kyllä ehdotitte ensin jotain aivan muuta.

MIES: Se ehdotus on edelleen voimassa.

NUORI NAINEN: Mistä sitten on kysymys?

MIES: Ymmärrättekö te oikein? Seksiä ei pitäisi aloittaa lopusta vaan se pitäisi aloittaa ihan alusta. Ensin pitäisi kamppailla vastakkain. Pitäisi olla taistelu. Pitäisi olla voitto. Se tuo meille eniten tyydytystä.

NUORI NAINEN: Vastakamppailu on. Teidän puoleltanne siis.

MIES: En minä kamppaile.

NUORI NAINEN: Ai oliko tämä teidän hyökkäyksenne. Hyvä on, antaudun. Minä en voi vastustaa teitä. Eli kamppailimme vastakkain ja voitto tuli. Nyt on tyydytyksen vuoro.

MIES: Jutellaan kuitenkin ensin?

NUORI NAINEN: Eikös me jo juteltu ihan tarpeeksi?

MIES: Eihän me edes aloitettu.

NUORI NAINEN: Vain niin. Olette sitä mieltä. No hyvä on, jutellaan sitten.

Tauko.

MIES: Mistä me nyt jutellaan?

NUORI NAINEN: Kertokaa minulle teidän Don Juan- ansioluettelonne. Se on todennäköisesti aika muhkea.

MIES: Näin on, siitä tulisi pitkä juttu.

NUORI NAINEN: No niin, montako naista teillä on ollut? Puhukaa suoraan.

Kaksikymmentä? Kolmekymmentä? Sata?

MIES: Voi olla jopa enemmänkin... (tauon jälkeen) Toisaalta jos sanon rehellisesti, pikkuisen vähemmän.

NUORI NAINEN: No montako? Kymmenen?

MIES: Ehkä pikkuisen vähemmän.

NUORI NAINEN: Vähemmän kuin kymmenen? Mikä ansioluettelo se on? No kuitenkin kuinka paljon? Yhdeksän? Kahdeksan?

MIES: (mieltii) Lasketaanko vaimoni mukaan?

NUORI NAINEN: Siis Don Juan- luettelonko. Ehdottomasti ei. Siihen lasketaan yleensä vain naisia. Onko vaimo teidän mielestänne nainen?

MIES: No sitten...minun on tunnustettava että...että minulla... että minulla ei ole Don Juan- ansioluettelo. Tai luettelo on, mutta naisia siinä ei ole.

NUORI NAINEN: No sitten, aloittakaa siitä.

MIES: Hetikö?

NUORI NAINEN: Nyt heti.

MIES: Tiedättekö, se ei ole kiinnostavaa heti.

NUORI NAINEN: Miten niin "heti". Mehän olemme jo keskustelleet melkein viisi, ei kun nyt jo kymmenen minuuttia.

MIES: Se on liian vähän. Kuvitelkaapa, että te olisitte päättäneet matkustaa teille aivan uuteen maahan. Voisiko teidän tarkoituksenne päästä vain matkan loppupisteeseen? Ettekö halua matkustaa koko matkaa, alusta loppuun? Käydä läpi kaikki kukkulat ja onkalot, rantakalliot ja rotkot. Kaikki ne tiet ja polut? Tai esimerkiksi jos te otatte käsiinne uuden kirjan? Voisiko olla mahdollista, että alatte lukea sitä lopusta? Ilman alkujuonta ja punaista lankaa. Ilman juonta ei ole tarinaa. Tai onko mielestänne oikein jos vuorikiipeilijä on heti vuoren huipulla ilman taistelua? Ilman taistelua ja ilman nousua ei ole huippupistettä. Ei tule kliimaksia!

NUORI NAINEN: Kyllä minä pääsen aina kliimaksiin. Tietysti se riippuu jollain tavalla myös teistä. Minulla on tähän hyvä ehdotus- voisimmeko me nyt harrastaa seksiä?

MIES: Mehän harrastamme sitä jo. Parhaillaan.

NUORI NAINEN: Ihanko totta? Minä olen tietysti aika kokematon tyttö ja siksi te voisitte helposti huijata minua, mutta minun mielestäni me harrastamme nyt jotain ihan muuta.

MIES: Se johtuu siitä, että seksi- on ihan eri juttu kuin mitä te ajattelette. Se ei ole vain ne viimeiset viisitoista minuuttia. Se kattaa paljon muutakin kuin vain esiripun sulkeutumisen. Se on draama joka näytellään alusta loppuun. Kaikki ne sanat, eleet, katseet, serenadit, kukat, lahjat, hyökkäykset, kieltäytymiset ja väistämiset ovat vain suuren seksi nimisen pelin osia. Se on perinne, rituaalien ketju, samaa vanhaa asiaa kuin porojen taistelut tai kurkien häätanssi. Se on elämän järjestystä ja kaiken kulttuurin perusta. Hienoja pukuja ommellaan, ei pelkästään sen takia, että tietyllä hetkellä ne riisutaan. Keksitään vaikeita käyttäytymissäntöjä, kirjoitetaan romaaneja ja runoja. Viuluja vingutetaan ja huiluja soitetaan, maalataan tauluja ja veistellään kauniita Venuksia - ja kaikki vain sitä varten, että sielumme ja ruumiimme näännyisivät tämän seksi-pelin edessä.

NUORI NAINEN: Hei, kuunnelkaa...

MIES: Ei, te kuuntelette ensin! Kuinka vaikeasti ihmiskunta kehottaa suhtautumaan sukupuolirooleihin. Peitetään tiettyjä ruumiinosia. Keksitään kummallekin sukupuolelle omat vaatteet ja käyttäytymistavat. Erilaiset ihmisarvot: "Voimakas sankarillinen mies." "Heikko hauras nainen." Se ei voi olla pelkästään noin vaan sillä kaikella on suuri merkitys, eikös olekin?

NUORI NAINEN: Anteeksi, oletteko ihan normaali?

MIES: Mitä sitten?

NUORI NAINEN: Te olette kuin viime vuosisadalta. Te puhutte aivan liikaa.

MIES: Te taas yksinkertaistatte elämää aivan liikaa.

NUORI NAINEN: Ja te hankaloitatte sitä aivan liikaa. Seksi- on erittäin terveellistä, erittäin yksinkertaista ja erittäin tarpeellista. Valitettavasti, tämän yksinkertaisen, nautinnollisen ja hyvän jutun luokse ihmiset tarpovat mutkaisia polkuja ja hukkaavat siihen kaiken voimansa, rahansa, energiansa ja aikansa. Miksi ei voi tulla suoraan toisen lähelle hymyillen leveästi ja kysyä:” Voisimmeko harrastaa seksiä?” Ihan samalla tavalla kuin ” Huomenta” tai ”Terveysteeksi” Kuka voi olla terve ilman seksiä?

MIES: Olette oikeassa.

NUORI NAINEN: Minä ehdotan että tästä lähin ihmiset tervehtisivät toisiaan lauseella: ” Voisimmeko harrastaa seksiä?” Mitkä muut sanat ovat enemmän osoitus välittämisestä ja yhteydenhalusta.

MIES: Te olette oikeassa. Mitä siihen teidän mielestänne kuuluisi vastata?

NUORI NAINEN: No jotain aivan yksinkertaista. Esimerkiksi: ” Kiitos, ilomielen!” tai ”Aina valmiina!” tai sitten vain lyhyesti: ”Ok!”

MIES: Miten sitten teidän mielestänne kuuluisi hyvästellä?

NUORI NAINEN: Silloin ei tarvitsisi sanoa mitään. Esimerkiksi sanassa ”Törmäillään” on jo valmiina eroottinen lataus ja siinä on lupaus jostain makeasta intiimistä asiasta. Tai ainakin minä kuulen niin. (Suloisesti ja hitaasti toistaa itselleen) ”Törmäillään”...

MIES: Törmäillään sitten. (yrittää lähteä)

NUORI NAINEN: Mihin te olette menossa?

MIES: Tehän sanoitte äsken: ”Törmäillään.”

NUORI NAINEN: (estää miestä lähtemästä) Minähän sanoin sen vain ääneen itselleni. Ihan totta, te ette taida olla aivan normaali.

MIES: Minä olen aivan normaali. Ehkä hiukan vanhanaikainen.

NUORI NAINEN: Se juuri onkin epänormaalia. Meidän sukupolvi on toiminnan sukupolvi- on toiminnan aika. Eteenpäin, eteenpäin! Muuten joku ohittaa meidät.

MIES: (huolissaan) Kuka ja missä voi ohittaa minut?

NUORI NAINEN: Ihan kuka vaan! Te vain puhutte, puhutte ja puhutte kunnes joku muu tulee tänne ja hups, vie minut pois teidän nenänne edestä.

MIES: (säikähtää) Ja te lähdette noin vaan?

NUORI NAINEN: Jos hän on tarpeeksi vetovoimainen. Olen nuori ja kokematon tyttö . Minä en osaa tehdä vastarintaa.

MIES: Minä rukoilen älkää lähtekö!

NUORI NAINEN: No hyvä on. Te tarvitsette sen pelin. Pelataan sitten.

Teeskennellään että me olemme tavanneet aikaisemmin ja nyt ollaan jo toisilla treffeillä.

MIES: Ja mitä sitten?

NUORI NAINEN: Toisilla treffeillä ei enää tarvitse keskustella. Virallinen osuus on tavallaan ohi ja me voisimme siirtyä suoraan konserttiin.

MIES: Ei, en minä pysty ihan noin vaan ja heti. Seksi- se on taidetta, se on luomista!

NUORI NAINEN: Voisimmeko harrastaa luomista?

MIES: Mutta ensiksi kertokaa edes jotain itsestänne. Kuka te olette, teidän nimenne, harrastuksia...

NUORI NAINEN: Minulla ei ole muita harrastuksia. Olen nuori, kokematon, innostunut ja romanttinen nainen joka on kiinnostunut vain seksistä.

MIES: Eikö mitään muuta?

NUORI NAINEN: Minä en tarvitse mitään muuta. No ehkä vähän matematiikkaa.

MIES: Matematiikkaa?

NUORI NAINEN: Minä laskeskelin kerran ihan huvikseni, että tällä hetkellä seksiä harrastaa maailmassa minimissään neljä miljoonaa ihmistä. Kuvitelkaapa! Kun me tänään ja tässä, tällä kyseisellä hetkellä juttelemme ja hukkaamme aikaa niin samaan aikaan kaksimiljoonaa paria maapallolla harrastavat juuri sitä mitä me emme

harrasta. Jos me voisimme asettaa ne parit yhteen riviin kahden metrin välein eli parisängyn leveyden mukaan - me saisimme heistä neljäntuhannen kilometrin ketjun. Voitteko kuvitella mikä avaruudellinen prosessi, tuotantotehdas. Hengitykseni salpautuu tästä ajatuksesta.

MIES: Niin minunkin.

NUORI NAINEN: Voisimmeko me nyt liittyä heihin?

MIES: Hetikö?

NUORI NAINEN: Tässä ja nyt. Heti, heti, heti. Tiedätte hyvin, että meillä ei ole aikaa!

(Mies lähestyy varovasti naista, mutta säikähtää yhtäkkiä ja kuuntelee peloissaan ääniä)

MIES: Hiljaa!

NUORI NAINEN: (On myös säikähtänyt) Mitä?

MIES: Joku on tulossa!

(Molemmat kuuntelevat jännittyneinä)

NUORI NAINEN: Minä arvasin, että näin tulee tapahtumaan!

MIES: Hiljaa!

(Kuuntelevat tarkasti. Hiljaisuus.)

NUORI NAINEN: Siellä ei ole ketään. Voisimmeko nopeasti aloittaa tai olemme myöhässä ja kaikki on taas kuin ennenkin.

MIES: Entä jos myöhemmin? Jossain toisessa paikassa?

NUORI NAINEN: Pelkäätekö te?

MIES: Entäs te? Eikö teitä pelota yhtään?

(Nuori nainen vilkaisee ympärilleen)

NUORI NAINEN: Jos sanon rehellisesti niin kyllä. Mutta joskus kuitenkin pystyä aloittamaan. Joskus täytyy sanoa itselleen, että meillä on oikeus tehdä ihan mitä vaan.

MIES: Siirretäänkö huomiseen?

NUORI NAINEN: Oletteko varma, että teitä ei pelota huomenna?

MIES: En. Minä pelkään koko ajan. Pelkään tehdä virheen. Minä pelkään, että sanon väärän sanan. Menen väärään linja-autoon. Kättelen väärää ihmistä tai otan kantaa väärään asiaan. Pistä panokseni väärään hevoseen. Kaikki vain ryömivät johonkin ja minä pelkään etten saa heitä kiinni. Minulla ei ole vahvoja kyynärpäitä, ei vahvoja kynsiä tai rautahampaita. Minä pelkään huomista ja tulevaa perjantaita. Elän pelossa kun odotan seuraavaa kuuta. Pelkään että jään työttömäksi. Pelkään sairastua. Pelkään naisia, vanhuutta ja kuolemaa. Kaiken lisäksi minä pelkään elää.

NUORI NAINEN: Rauhoittukaa.

MIES: Ja se kirottu raha. Raha, raha, raha! Kaikki ajattelevat vain rahaa. Vaimo ei vaadi mieheltään muuta kuin rahaa. Tästä tulee hulluksi.

NUORI NAINEN: Eikö teitä pelota elää ikuisessa pelossa?

MIES: Mitä minä voin tehdä? Te näette itse tämän kaiken meitä ympäröivän sotkun. Päivästä toiseen yhtä ja samaa ilman toivoa ja määränpäättä. Mikään ei muutu ja jos muuttuu niin se muuttuu aina vain pahempaan suuntaan. Meidät on saalistettu verkolla ja kuin kalat me avaamme suamme äänettömään huutoon eikä kukaan kuule meitä. Meillä on koko ajan kiire mutta seisomme paikoillamme, pyörimme samassa oravanpyörässä, samassa ympäristössä, tänään on kuin eilinen, huomina on samanlainen kuin tämännäpäiväinen ja ylihuominen on samanlainen kuin aina. Me yritämme päästä ylös. Ylös, ylös, ylös. Ylös rappusia jotka vievät meidät alas. Aika ei

tule koskaan riittämään. Me haluamme ehtiä joka paikkaan ja ansaita, me venytämme, takerrumme ja kiipeämme - se on tässä, se on lähellä, vielä yksi askel, ottakaa kiinni niin napsahtaa. Mutta mikään ei voi napsahtaa, koska onni ei voi napsahtaa. Elämä menee ohi ja taakse jääneitä vuosia ei saa koskaan takaisin. Mitä varten tämä kaikki on? Mitä varten? Me haluamme juosta pakoon tätä elämää, juosta kaikin voimin. Mutta kauanko voimia riittää? Kun henki loppuu, me pysähdymme, tarkkailemme ympärillemme, mietiskelemme, tulee pelko ja aloitamme taas juoksemisen. Onko se mahdollista että me voisimme juosta nyt tästä kaikesta pois? Täytyy tehdä jotain!

NUORI NAINEN: Te ajattelette liikaa. Ei saa ajatella lainkaan. "Huomista" ei ole olemassa. On olemassa vain "tänään". Ei saa ajatella, ymmärrättekö?

MIES: Te ajattelette, että ei saa ajatella?

NUORI NAINEN: Tiedättekö mitä? Lähdetäänkö pakoon nyt heti!

MIES: Minne?

NUORI NAINEN: Ei minne vaan mistä, se on tärkeää. Täältä! Tästä vihatusta täältä. Missä ei saa mitään. Missä kaikki on kielletty. Missä kaikki on alistettu säännöille ja järjestykselle. Lähdetään pois sinne kauniiseen maailmaan, missä kaikki ovat vapaita. Ei rajoituksia. Pään päällä ei ole kattoa vaan korkea sininen taivas jolla liikkuvat elävät pilvet ja ihmiset nauravat onnesta. Laulavat, tanssivat ja iloitsevat. Kukaan ei koskaan sairastu, eikä kukaan opeta kuinka kuuluisi elää. Kukaan ei määrää mitä pitäisi tehdä.

MIES: Onko sellainen maailma olemassa?

NUORI NAINEN: Kaikkialla. Ihan missä vaan. Puistonpenkillä. Pusikon alla, Pehmeällä vihreällä niityllä. Veneessä. Kyllä, veneessä! Me makaamme sen pohjalla kun se keinuu pehmeästi ja vie meitä virran mukana tuntemattomille ja vielä tuntemattomille maille. Joka satamassa meidät vastaanottaa torvisoittokunta. Musiikki soi. Meidän päällemme heitetään kukkia ja me vain uimme ja uimme ja harrastamme seksiä niin kauan kunnes lopulta uimme pois, sinne missä kukaan ei voi löytää meitä enää koskaan.

MIES: Kukaan ei voi löytää meitä enää. Minä olen valmis. Lähdetään heti.

NUORI NAINEN: Milloin?

MIES: Nyt heti.

NUORI NAINEN: Erinomaista. Minä menen, juon ensin lasin vettä ja otan rauhoittavan pillerin. Sen jälkeen voimme lähteä.

MIES: Mutta tulkaa pian takaisin. Muuten minä alan taas ajatella.

NUORI NAINEN: Ajatella?

MIES: Niin ja sitten minä voin taas muuttaa mieleni.

NUORI NAINEN: Minä kiellän teitä ajattelemasta. Ymmärrättekö? Ottakaa minusta esimerkkiä.

MIES: Minä yritän.

NUORI NAINEN: Istukaa täällä liikkumatta älkääkä tehkö mitään. Älkää ajatelko yhtään mitään. Minä palaan pian ja me aloitamme uuden elämän.

(Nuori nainen lähtee pois. Mies jää kärsimättömästi odottamaan häntä. Tässä on nyt hyvä hetki väliaikaan. Mies voi odottaa nuorta naista koko väliajan poistumatta pois näyttämöltä)

VÄLIAIKA

TOINEN OSA

Näytelmä voi olla ilman väliaikaa.

NUORI NAINEN: Erinomaista. Minä menen, juon ensin lasin vettä ja otan rauhoittavan pillerin. Sen jälkeen voimme lähteä.

MIES: Mutta tulkaa pian takaisin. Muuten minä alan taas ajatella.

NUORI NAINEN: Ajatella?

MIES: Niin ja sitten minä voin taas muuttaa mieleni.

NUORI NAINEN: Minä kiellän teitä ajattelemasta. Ymmärrätekö? Ottakaa minusta esimerkkiä.

MIES: Minä yritän.

NUORI NAINEN: Istukaa täällä liikkumatta älkääkään tehkö mitään. Älkää ajatelko yhtään mitään. Minä palaan pian ja me aloitamme uuden elämän.

(Nuori nainen lähtee pois. Mies jää kärsimättömästi odottamaan häntä.

PROFESSORI tulee sisään)

PROFESSORI: Voisimmeko harrastaa seksiä?

MIES: Kiitos, mielellään.

Tauko.

PROFESSORI: No niin?

MIES: Mitä

PROFESSORI: Minä odotan mitä teidän ”kiitoksenne” jälkeen tulee.

MIES: Minä luulin, että se oli pelkästään tervehdys.

PROFESSORI: Se oli pikemminkin toimintatarjous. No niin?

MIES: Olen valmis.

PROFESSORI: No sitten voisimme aloittaa vaikka heti.

MIES: (katsoo ympärilleen) Mutta minä en näe naisia.

PROFESSORI: Me selviämme erinomaisesti ilman heitä.

MIES: Ilman naisia?!

PROFESSORI: Totta kai. Te olette olemassa ja minä olen olemassa - meitä on kaksi. Ketä me vielä tarvitsemme?

MIES: Anteeksi mutta kuka te olette?

PROFESSORI: : Minä olen professori, psykiatri, psykologi ja sosiologi. Myös seksologi ja seksipatologi. Parannan, konsultoin, pidän vastaanottoa. Poistan kompleksit, parannan itsevarmuutta ja hävitän lukot. Parannan impotenssin ja haluttomuuden. Lisäksi hyvitän hyvittämättömiä. Opetan, annan neuvoja ja autan ratkaisemaan ongelmia. Parannan kaikki sairaudet. Tyydytän tyydyttämättömiä. Työni on raskas. On paljon kotikutsuja. Minua väsyttää usein.

MIES: Minä en oikein ymmärrä mitä konkreettisesti ehdotatte minulle.

PROFESSORI: Voisimmeko harrastaa seksiä? Mikä voisi olla konkreettisempaa?

MIES: Kuulkaa professori, kaikella kunnioituksella teitä, teidän koulutusarvoanne sivistystänne, ikäänne, harmaita hiuksianne ja loputonta tietomääräännne kohtaan - te ette voi korvata minulle naista.

PROFESSORI: Sanokaa suoraan, oletteko sivistynyt ihminen?

MIES: Toivottavasti.

PROFESSORI: Se on erinomaista. Sanokaapa mikä on teille kumppanissa tärkeintä - sielu vai ruumis?

MIES: No sielu, totta kai

PROFESSORI: Hyvä. Onko väliä missä ruumiissa sielu on, miehen vai naisen?

MIES: Kyllä minulle sillä on suuri ero.

PROFESSORI: Kuvitelkaapa itsellenne sielu jonka voisitte määrittää yhdellä sanalla.

Korkea, hieno, lahjakas, sivistynyt – teidän sukulaissielunne...

MIES: Olen etsinyt sellaista sielua jo kauan. Sen pitäisi olla nätissä, ei liian laihaa eikä liian lihavassa ruumiissa. Minulle on myös tärkeää, että sielulla olisi normaalikokoiset naisen rinnat, hyvät sääret ja vaaleansiniset silmät.

PROFESSORI: Te siis vastustatte saman sukupuolen rakkautta?

MIES: Ja jyrkästi. Toisaalta ehkä ymmärrän jonkin verran lesboja. Vaalea, pehmeä, suloinen, tuore, tiukka, mukava, nuoren naisen ruumis ei voi jättää ketään kylmäksi. Mutta mikä tahansa innostuminen miehen ruumiista - on luonnonvastaista.

PROFESSORI: Mutta pitäväthän jotkut naisetkin miehiä hyvännäköisinä.

MIES: Pervo ajatus. Naisilla on aina kummalliset mielikuvat.

PROFESSORI: No hyvä on. Minä etsin teille naisen. Itse asiassa juttelin hetki sitten parin tyyppin kanssa.

MIES: Niin minäkin.

PROFESSORI: Minulla on sellainen tunne, että heistä kumpikaan ei vastusta.

MIES: He ovat mukana.

PROFESSORI: Erinomaista. Ongelma on ratkaistu. Kumman te valitsisitte - ylipainoisen blondin vai laihaa brunetin?

MIES: Te pistätte minut erittäin vaikean valinnan eteen. Miten te sanoitte äskettäin "laihaa blondin vai ylipainoisen brunetin?"

PROFESSORI: Juuri päinvastoin - ylipainoisen blondin vai laihaa brunetin.

MIES: Minä valitsisin kompromissi ratkaisun.

PROFESSORI: Ja mikä se on?

MIES: Hoikka punapääh.

PROFESSORI: Minä luulin että valitsisitte molemmat.

MIES: Se on itse asiassa hyvä ajatus. Missä naiset ovat?

PROFESSORI: En tiedä. Palataan meidän väliseen asiaan. Minä en ehdottanut teille brutaalia fysiologiaa vaan pedagogista prosessia. Yksinkertaisesti sanottuna minä annan yksityistunteja. Parannan, konsultoin ja koulutan.

MIES: Mihin tässä teitä tarvitaan?

PROFESSORI: Ai mihin? Seksi- jos haluatte tietää, on bisnes- kommunikointia. Ja kuten kaikessa kommunikoinnissa, siinäkin pitäisi olla huomaavainen, kohtelias, lahjakas ja mikä kaikista tärkeintä vaikuttava. Onko teillä vaikuttavaa seksiä?

MIES: No, mitä minä tuohon vastaisin...

PROFESSORI: Älkää pelätkö epäonnistumista. Sellainen pelkääminen on ennakkoluulo. Ihmiskuntamme ei ole valitettavasti ole vielä vapautunut kivikauden ajan arvomaailmasta. Miksi ei ole häpeä olla tyhmä tai alkoholisti, huorintekijä tai rosvo mutta on noloa olla impotentti? Jos et voi nostaa kahdentoista kilon paimoa tai

jos sinulla ei ole jalkaa tai olet silmäpuoli, jos sinulla on lähinäkö tai tuberkuloosi tai sinulla on runsaasti läskiä tai olet laiha kuin tulitikku tai olet tylsä ja pöljä- sitä ei tarvitse hävetä yhtään. Jos et voi ruokkia perhettäsi - saat anteeksi. Mutta olet kirottu jos et pysty toimimaan tietyssä asiassa. Sitä sinun on salattava koko maailmalta. (PROFESSORI huokailee) Mutta jos käsittelette kunnolla tämän asian- se kuuluu vain sinulle ja naisystävällenne.

MIES: Olen ihan kunnossa. Luulisin ainakin. Haluaisin vain saada onnea ja ansaita rahaa. Minä teen paljon töitä ja olen kouluttanut itseäni. Pohdin asioita. Ei yhtään vapaa- aikaa ja sanon suoraan - ei ole voimia.

PROFESSORI: Siinä se teidän virheenne onkin. Te suuntaatte ajatuksenne väärään suuntaan. Vain seksi tekee meidät kaikki tasa-arvoisiksi, vapauttaa luokkaeroista kakkoskansalaisten ja ylimielisen eliitin välillä. Jos olet varma itsestäsi miehenä- olet myös varma kaikissa muissa asioissa.

MIES: Ajatteletteko te juuri näin?

PROFESSORI: Minä en ajattele, minä tiedän. Kaikilla muilla elämän alueilla menestykseen tarvitaan uskomattomat voimat, pitää opiskella kauan, pitää taistella, kiivetä ja työntää muita pois tieltä. Pitää hampaillaan kiinni viimeiseen asti. Palvella ja ylilpavella. Vain seksin avulla voitte vahvistaa itseänne, olla voimakas, arvokas, tärkeä ja tuntee samalla ylpeyttä, tietämättä mitään, ostamatta mitään tai omistamatta minkäänlaista lahjaa. Voitte nauttia elämästänne. Se on seksin etu kaikkien harrastusten ja tiedon edessä. Se joka menestyy hyvin seksi- asioissa ei voi tuntee itseään luuseriksi. Ja päinvastoin, luuserille ei ole seksi- asioissa eikä missään muualla. (raskaasti) Uskokaa minua, minä tiedän.

MIES: Tuo on suurin piirtein totta.

PROFESSORI: Se on sataprosenttisesti totta. Minä olen valmis harjoittelemaan teidän kanssanne vaikka kaksikymmentä vuotta ja sitten te näette että... (ottaa sydämestään kiinni, voivottelee ja rojahtaa nojatuoliin)

MIES: Mikä teillä on?

PROFESSORI: Sydän...

MIES: Onko teillä niitä lääkkeitä?

PROFESSORI: (Hengittää raskaasti) Yleensä tällaisella hetkellä minun luokseni tulee sairaanhoitaja ja antaa minulle piikin.

MIES: Kutsunko sairaanhoitajan?

PROFESSORI: Ette missään tapauksessa! Se on kohta ohitse... tai sitten ei...(tauko) Elämä on eletty- mitä jäi muistiin? Jos voisni aloittaa elämäni alusta, en olisi halunnut aloittaa sitä uudelleen. Lastentarhassa unelmoin siitä, että pääsisin kouluun. Koulussa unelmoin että saisin sen loppuun. Yliopistossa unelmoin, että saisin sen nopeasti suoritettua. Ensimmäisestä työpäivästä lähtien olen unelmoinut eläkepäivistä. Kun menin naimisiin, unelmoin erosta. Kun olin harrastin seksiä naisen kanssa, unelmoin jo seksistä uuden naisen kanssa. Koko elämäni olen unelmoinut eri elämästä. Ja mitä on nyt? Aloittaisin kaiken alusta ja eläisin samanlaisen elämän taas unelmoiden jostakin muusta.

MIES: Siis tekin unelmoitte toisesta elämästä ja toisenlaisesta seksistä?

PROFESSORI: En seksistä enää. Joskus harrastin sitä joka päivä. Sitten joka toinen päivä. Sitten kerran viikossa ja kerran kuukaudessa. Minä en voi ymmärtää kun vuodesta toiseen on enemmän ja enemmän kokemusta mutta aina vain vähemmän ja vähemmän haluja. On entistä enemmän teoriaa ja entistä vähemmän käytäntöä. Miksi? Työni on raskas. On silti paljon hälytyksiä. Kaikki haluavat harrastaa seksiä. Minua väsyttää.

MIES: Teitäkin siis väsyttää?

PROFESSORI: Olen liian vanha tähän ammattiin. Aikaisemmin kelloni viisari hyppäsi kymmeneen tai jopa yhteentoista mutta nyt se parhaassa tapauksessa juuri ja juuri nousee kahdeksaan. Jos ollaan rehellisiä, se on pysähtynyt kuuden kohdalle. Yritän vain muistella milloin se kaikki on ollut.

MIES: Mikä kaikki?

PROFESSORI: Milloin olen harrastanut seksiä viimeisen kerran?

MIES: Oletteko harrastaneet seksiä lainkaan?

PROFESSORI: Kyllä olen ja aika paljon. Luennoilla ja kirjastoissa. Seminaareissa ja konferensseissa. Mutta sekin on ollut aika kauan sitten.

MIES: Pitäkää lippunne korkealla.

PROFESSORI: Niin, ystävä- hyvä, minun maailmani on muuttunut viime aikoina aika lailla. On olemassa mehukkaita pihvejä, mutta ei ole hampaita. On upeita naisia mutta ei ole rahaa. Rikas menneisyys mutta ei tulevaisuutta. Kaikki on olemassa mutta mitään ei ole. Kohta minuakaan ei ole olemassa. (tarttuu uudelleen sydämeensä ja voihekii)

MIES: Jos kuitenkin kutsuisin sairaanhoitajan?

PROFESSORI: (säikähtäneenä) Ei- ei! (tauko) Ihmiset uskoivat ennen, että meitä seuraa suojelusenkeli, koko elämämme ajan ja kun se tietyllä hetkellä poistuu, tilalle astuu kuolemanenkeli. Minkänäköinen se teidän mielestänne on?

MIES: En tiedä, en ole ehtinyt ajatella asiaa...vanha noita viikatteen kanssa...luuranko? Tiedättekö te?

PROFESSORI: Joskus minä tunnen sen aivan lähelläni mutta en näe sitä. Se voi tulla tavallisen sotilaan hahmossa konekiväärin kanssa, kirurgina leikkausveitsi kädessä tai sairaanhoitajana ruiskun kanssa.

MIES: Kyllä sairaanhoitajana ruiskun kanssa.

PROFESSORI: Tärkeää on, että se on aina lähellä. Joka hetki se voi koputtaa ovelle, nostaa viikatteen, painaa liipasinta tai pistää ruiskeen. (melkein kuiskaten) katso onko se siinä?

MIES: (peloissaan) Siis kuka? Sairanhoitaja ruiskun kanssa?

PROFESSORI: (kuiskaten) Minusta tuntuu, että se on jo täällä.

MIES: Missä?

PROFESSORI: En tiedä. Minulla on kokoajan sellainen tunne, että se seisoo jossain ihan lähellä, selän takana ja seuraa minua.

MIES: (kuiskaten) Niin minullakin.

PROFESSORI: Tarkastakaa sitten.

MIES: (tutkii huoneen ja tarkastaa ovet) Ei ole ketään.

PROFESSORI: Luojan kiitos. (huokaa) Meidän täytyy kiirehtiä elämään ennen kuin se laskee kätensä meidän olkapäälle. Ja mitä me teemme? Miten käytämme kaikki meille annetut tunnit? Oletteko koskaan kysyneet itseltänne mihin kaikki päivät menevät? Mutta hän, se pirulainen ruiskun kanssa voi tulla minä hetkenä hyvänsä.

MIES: Kyllä, sitä ei voi päästä pakoon. Minä ajattelen sitä joka hetki.

PROFESSORI: (tutkii itseään) Huh, ilmeisesti se on ohi... (nousee nojatuolista, ottaa muutaman askeleen ja piristyy nopeasti) Kyllä tässä vielä sinnitellään! Antakaa minulle anteeksi nämä heikkouden ja pessimismin hetket! Maailmassa on kuitenkin niin paljon onnea! Hanhenmaksalevite, lasi punaviiniä, aurinko, naiset, kukat! Ystäväni, elämä on kaunis. Varsinkin kun siinä on seksiä! Unohdin kysyä teiltä, kuka te olette ja mitä te teette täällä?

MIES: Minäkö? Minä...

PROFESSORI: Ei se ole tärkeää. Se on tärkeää, että me olemme molemmat nuoria ja terveitä. Meidän pitää kiirehtiä elämään. Lauletaan ja tanssitaan! Laittakaa musiikkia soimaan!

(kuuma tango soi)

PROFESSORI: Upeaa, erinomomaista, mahtavaa! Tiedättekö mitä? Minulla on idea...

NUORI NAINENUORI NAINEN: (tulee sisään) Voisimmeko harrastaa seksiä?

PROFESSORI: Juuri samaa ajattelin minäkin ehdottaa. Voisinko pyytää teitä tanssimaan niin voisimme keskustella läpi kaikki yksityiskohdat.

(PROFESSORI ja NUORI NAINEN tanssivat yhdessä.)

NUORI NAINEN: Mitkä yksityiskohdat kiinnostavat teitä eniten?

PROFESSORI: Mitä, missä ja miten?

NUORI NAINEN: Seksiä, tässä ja heti.

PROFESSORI: Kenen kanssa?

NUORI NAINEN: Teidän kanssanne.

(MIES tulee tanssimaan. Ottaa NUOREN NAISEN partneriltaan)

MIES: Mistä te keskustelitte?

NUORI NAINEN: Professori on kiinnostunut yksityiskohdista.

MIES: Niin minäkin.

NUORI NAINEN: Minä olen valmis. Paljastakaa ne. (nainen tekee rohkean piruetin)

MIES: Olen todella vaikuttunut yksityiskohdista.

NUORI NAINEN: Entä koko tarjouksesta?

(PROFESSORI ottaa NUOREN NAISEN pois MIEHELTÄ. Seuraavan dialogin aikana NUORI NAINEN vaihtaa partneria jatkuvasti)

PROFESSORI: Kummalle meistä te teitte tarjouksenne?

NUORI NAINEN: Molemmille.

PROFESSORI: Meille yhdessä vai vuorotellen?

NUORI NAINEN: Pidätkö te minua haureellisena?

PROFESSORI: Siis vuorotellen?

N Siis, yhdessä.

MIES: Pilailletteko te?

NUORI NAINEN: En yhtään koska vuorotellen- se on valheellista ja pettämistä.

Yhdessä- se on rehellistä, mielenkiintoista ja nautinnollista. Oletteko te sitä mieltä, että yksin on parempi?

MIES: Kahdestaan vain kahdestaan.

NUORI NAINEN: Seksiä ei ole olemassa kahdestaan vaan kolmistaan. Yleensä kolmas on ulkopuolella. Eri aikana, muussa paikassa. Siksi normaalia avioliittoa nimitetään "kolmioksi".

MIES: Oletteko te sitä mieltä, että se on normaalia?

NUORI NAINEN: Sellaista on elämä.

PROFESSORI: Avioliiton kahleet ovat niin raskaat, että niitä voi kantaa vain kolmistaan.

(Tanssi on päättynyt)

MIES: Miksei kuitenkin kahdestaan?

NUORI NAINEN: Kahdestaan, kolmistaan, nelistään- mitä väliä? Kunhan vain ei yksinänn. Kun vain ei yksin....

MIES: Ajatelkaapa tätä: Samaan aikaan kun kaksi miestä puuhastelee yhden naisen kanssa, eräs toinen nainen jää täysin ilman partneria. Kuka tietää, voiko se nainen olla jossain lähellä, vaikkapa naapurihuoneessa. Hän odottaa, hän riutuu ja kärsii yksinäisyydestä.

NUORI NAINEN: Kutsukaa hänet tänne?

MIES: (huolestuneena) Kuka?

NUORI NAINEN: Se nainen!

MIES: Minä sanoin sen kuvaannollisesti. En puhunut kenestäkään konkreettisesti.

NUORI NAINEN: Ei sillä ole väliä. Menkää ja tuokaa se nainen heti tänne.

MIES: Kuka nainen?

NUORI NAINEN: No se nainen, joka riutuu ja kärsii yksinäisyydestä. Me voimme kärsiä yksinäisyydestä kaikki yhdessä. Etsikää se nainen!

(MIES ja PROFESSORI lähtevät. VAIMO tulee sisään.)

VAIMO: Voisimmeko harrastaa seksiä?

NAINENUORI NAINEN: Anna palaa.

Tauko.

VAIMO: Kysymys kuuluu- kenen kanssa?

NUORI NAINEN: Eikö sinulla ole ketään?

VAIMO: Ei.

NUORI NAINEN: Mitä sinä ehdotat?

VAIMO: Minä luulen että sinä tiedät sen.

NUORI NAINEN: Jos minä tietäisin sen, en istuisi täällä yksin.

VAIMO: Oletko tarjonnut sitä kenellekään?

NUORI NAINEN: Kaikille.

VAIMO: Ja miten kävi?

NUORI NAINEN: Ei mitenkään.

VAIMO: Jos he ovat säikähtäneet, että teet sen rahasta.

NUORI NAINEN: Ei, olen selittänyt että teen sen ilmaiseksi.

VAIMO: Ja mitä sitten?

NUORI NAINEN: Ei, ei sittenkään.

VAIMO: Oletko sinä tarjonnut heille rahaa?

NUORI NAINEN: En. Olen tarjonnut vain itseäni.

VAIMO: Se oli virhe.

NUORI NAINEN: Tiedän.

VAIMO: Olisi pitänyt tarjota rahaa.

NUORI NAINEN: Minä tiedän sen mutta kun minulla ei ole rahaa. Siinä pulma.

VAIMO: Kun sinulla on rahaa, miestä ei tarvitse enää etsiä. Hän löytää sinut.

NUORI NAINEN: Kukaan ei etsi minua ja yksin on vaikea olla.

VAIMO: Niin tietysti. Täytyy omistaa talo, perhe ja status ihmiskunnassa. Viettää monipuolista aikaa. Matkustella. Tähän kaikkeen tarvitaan mies.

NUORI NAINEN: Mistä sellaisen miehen voi löytää?

VAIMO: Sellaista ei ole olemassa. Siksi on parempi omistaa monta miestä.

NUORI NAINEN: Minä tiedän. Mutta minulla ei ole rahaa. Minulla on vain minä.

VAIMO: Mitä sinä teet työksesi?

NUORI NAINEN: Työtä, mitä muutakaan?

VAIMO: Se on selvää se. Mutta mitä sinä nimität työksi? Et kai seksiä?

NUORI NAINEN: Ei. Työ- se on sitä kun et tee sitä mitä haluaisit vaan sitä mistä sinulle maksetaan.

VAIMO: Seksistä maksetaan joskus.

NUORI NAINEN: Mutta ei minulle

VAIMO: Ei minullekaan.

Tauko.

VAIMO: Oletko naimisissa?

N. En ole.

VAIMO: Se on huono juttu. Naisen pitäisi olla naimisissa. Minä esimerkiksi haluaisin olla naimisissa mutta kokonaan ilman miestä.

NUORI NAINEN: Ja minä taas päinvastoin. En haluaisi olla naimisissa mutta haluaisin olla miehen kanssa.

Tauko.

NUORI NAINEN: Mielenkiintoista miten naiset eivät ole onnellisia. Mitä voimakkaampi prosessi, sitä vähemmän meillä on onnea.

VAIMO: Minä luulen, että me emme voi kilpailla tietokoneen kanssa. Me emme ole niin fiksuja kuin se ja meissä on vähemmän tietoa.

NUORI NAINEN: Ja kiihdymme paljon vähemmän kuin ne kuvat ruudulla.

VAIMO: Entä jos naiset eivät ole ylipäättään luotuja seksiä varten?

NUORI NAINEN: (suuttuneena) Miten niin "eivät ole luotuja seksiä varten?" Mitä varten sitten? Mitä varten meillä on rannekoruja, korvakoruja, kaulaketjuja, rintaneuloja ja sormuksia? Mitä varten sitten ovat hajuvedet, rasvat, puuterit, ripsivärit ja huulipunat? Ne ovat siksi, että me voisimme olla viehättäviä, houkuttelevia ja miellyttäviä! Ja miksi meidän pitäisi olla miellyttäviä? Juuri sitä varten! Meidät on luotu seksiä varten ja me elämme sitä varten. Meidän täytyy

omistaa itsemme sille tarkoitukselle täysillä, sataprosenttisesti, yhtään päivää, yhtään tuntia, yhtään minuuttia hukkaamatta!

VAIMO: Mutta on olemassa poikkeuksia.

NUORI NAINEN: Ei ole. Kaikista kuivin, tiukin ja jäykin vanhaneitsyt on varmasti täydellinen liikkuva seksipeto.

V; Olet oikeassa (tauon jälkeen) Minä en taida olla tarpeeksi viehättävä?

NUORI NAINEN: (laittaa silmälasit päähänsä ja katsoo) Ei, kyllä sinä olet vielä ihan ok.

VAIMO: Pidätkö sinä minusta?

NUORI NAINEN: Kyllä.

VAIMO: Mutta voisimmeko me pärjätä ilman miehiä? Kun niitä ei kerran saa mistään.

NUORI NAINEN: Ei, se vaihtoehto ei sovi minulle. Voisin kyllä jotenkuten ymmärtää homoja. Voimakas, lihaksikas ja sisukas miehen vartalo ei voi jättää ketään kylmäksi. Mutta naisen vartalo... Sorry. (ottaa silmälasit päästä)

VAIMO: Käytättekö te silmälasia?

NUORI NAINEN: Minä käytän niitä vain seksin aikana. Rehellisesti sanoen- en kyllä vielä kertaakaan onnistunut siinä. Minä unelmoin siitä, että voin laittaa silmälasit, pistää silmät kiinni ja nauttia.

VAIMO: Sinä olet hullu.

NUORI NAINEN: Enkä ole. Vain innokas ja romanttinen. Minä etsin kokoajan. Ei päivääkään ilman muistiinpanoja. Ei tuntiakaan ilman seikkailua ja silti on tylsää. Väsyttää etsiä. Haluaisin jotain vakituista ja pysyvää. Vakituista seksiä. Joka päivä ja joka tunti. Varhaisaamun seksiä, myöhäisillan seksiä. Työpaikkaseksiä. Seksiä illalla television edessä. Seksiä ennen ja seksiä jälkeen.

VAIMO: Minkä jälkeen?

NUORI NAINEN: Kaiken jälkeen. Ennen kaikkea. Kaiken tilalle. Aina. Joka paikassa ja kaikkien kanssa. (huokailee) Jos en olisi tiennyt, että en ole hullu- olisin ehkä ajatellut, että olen nyt tulossa hulluksi.

VAIMO: Rakastatko rakastamista?

NUORI NAINEN: Todella paljon. Jos voisin, rakastaisin kaikkia miehiä maailmassa. Minä rakastan rakastaa todella paljon.

VAIMO: Rakastatko myös seksiä?

NUORI NAINEN: Miten joku voi olla rakastamasta sitä? Seksi on yksinäisyyden vastakappale. Seksi- se tarkoittaa "olla yhdessä". Tai siis ainakin luulen niin. Se on pelastus, huippukohta, kliimaksi ja toteuttaa läheisyyttä. Minä rakastan seksiä siksikin, että se tyydyttää meidän tarpeemme puhua. Kyllästymiseen saakka, kunnolla ja vapaasti. Siksi seksiä nimitetään "intiimisuhteeksi". Se on ainoa

mahdollisuus päästä kunnolla puhumaan itsestään. Kyllä, myös kuuntelemaan, mutta pääasia on että pääsee puhumaan. Puhumaan toiselle siitä kuinka tämä meillä sujuu. Millaista se on sinulla ollut muiden kanssa. Millaista se on ollut hänelle muiden kanssa. Millaista se on joskus ollut muilla muiden kanssa.

VAIMO: Me emme keskustele sen aikana.

NUORI NAINEN: Entäs sen jälkeen?

VAIMO: Sen jälkeenkö? Mistä sen jälkeen yleensä keskustellaan?

PROFESSORI tulee sisään.

PROFESSORI: Tytöt. Puhuminen on turhaa sitä ennen, sen jälkeen tai sen sijaan. Lopettakaa puhuminen. Lopettakaa aikanne tuhlaaminen. Aloitetaan harrastaa seksiä.

NUORI NAINEN: Kiitos, ilomielin.

PROFESSORI: Istukaa sitten, ottakaa vihot ja aloitetaan.

NUORI NAINEN: Minä olen valmis tekemään sen istumaasennossa, mutta mihin vihkoja tarvitaan?

PROFESSORI: Siihen, että niihin voi kirjoittaa.

NUORI NAINEN: Kirjoittaa, minulla on hyvä muisti.

VAIMO: Tämä ei taida koskea minua- ryhmäharjoitukset eivät lämmitä minun sydäntäni.

PROFESSORI: Miksi nimenomaan sydäntä?

VAIMO: Koska minä olen mustasukkainen.

PROFESSORI: Kultaseni, te ette seuraa muotia. Mustasukkaisuus ei ole enää muodissa. Aivoton kanakaan ei osaa enää olla mustasukkainen. Miten te voisitte puhua mustasukkaisuudesta, te- sivistynyt nainen kahdenkymmenen ensimmäisen vuotenne sadalla.?

NUORI NAINEN: Kana ei ole mustasukkainen, koska se osaa oman luontonsa mukaan kasvattaa tipusensa ilman aviomiestä ja juuri sen takia se ei kaipaa miestä. Ihmiset sen sijaan kasvattavat lapsia yhdessä ja sen takia mustasukkaisuus on asetettu naiseen geneettisesti. Täytyykö olla mustasukkainen, onko se järkevää vai ei, en tiedä mutta me olemme mustasukkaisia.

PROFESSORI: Minun on pakko sanoa täynnä kaikkea kunnioitustani, että noin nuoreksi ja kokemattomaksi naiseksi te olette yllättävän sivistynyt ja fiksu.

NUORI NAINEN: Tämän kohteliaisuuden lisäksi te lupasitte lähteä pakoon minun kanssani.

VAIMO: Ja myös minun kanssani.

PROFESSORI: Kummallista, kun minä ehdotan että voisimmeko tänään harrastaa seksiä, kaikki ehdottavat kuin vastalauseeksi että lähtisimme pakoon. Hyvä on, minä olen valmis. Lähdetään!

NUORI NAINEN: Millä kokoonpanolla?

PROFESSORI: Kaikki yhdessä. Lähdetään!

Kaikki kolme juoksevat peräkanaa ympäri huonetta. MIES ilmestyy ja osallistuu myös ryhmäjuoksuun. Muutaman kerroksen jälkeen hän pysähtyy.

MIES: (Hengittää raskaasti) Lopettakaa juokseminen. Voisimmeko harrastaa seksiä?

NAINEN, VAIMO ja PROFESSORI: (pysähtyvät hengästyneinä) Kiitos, ilomielin.

PROFESSORI: Itse asiassa me olemme jo tavanneet.

MIES: On parempi tervehtiä kahdesti kuin ei kertaakaan. Mihin te juoksette?

PROFESSORI: Me emme juokse, me keskustelemme.

MIES: Mistä?

NUORI NAINEN: Seksistä tietysti.

MIES: Miksi aina vaan seksistä ja seksistä? Tylsää. Voisimmeko keskustella jostain muusta?

NUORI NAINEN: Ja mistä sitten?

m. En tiedä mutta ei kuitenkaan aina samasta asiasta.

VAIMO: Aivan oikein. Minä olen myös kyllästynyt. Ei sanaakaan seksistä. Sopiiko?

PROFESSORI: Sovittu.

Tauko.

VAIMO: Mistä me nyt keskustelisimme?

MIES: Jostakin älyllisestä. Kuten normaalit ihmiset.

NAINENUORI NAINEN: (innostuneena) Aloitetaan!

Tauko.

VAIMO: Ruvetaan keskustelemaan. Terävästi ja huumorilla. Ruvetaanko?

NUORI NAINEN: Ruvetaan vaan. Minä olen unelmoinut siitä jo kauan.

PROFESSORI: Niin minäkin.

Tauko.

MIES: Onpas mukavaa keskustella älykkäästi, eikös olekin?

PROFESSORI: (Erittäin innokkaasti) Näin on!

NUORI NAINEN: Eikö!

Tauko.

VAIMO: Miksi te kaikki olette hiljaa?

NUORI NAINEN: Entäs te?

VAIMO: Minä en tiedä mistä aloittaa. (Professorille) Aloittakaa te- te olette kuitenkin professori.

PROFESSORI: Hmmmm..E-e-e...Suoraan sanoen - olen professori ja professorin ominaisuudessa olen tottunut keskustelemaan vain ammattiasioista.

NUORI NAINEN: Ja mikä ammatti teillä on?

PROFESSORI: Te tiedätte sen hyvin - se on seksi. Iitä minä voisin puhua rajattomasti ja pitkään.

VAIMO: Seksi- se on kielletty aihe.

NUORI NAINEN: (huokailee) Kyllä, se on kielletty.

VAIMO: Nimenomaan. Me olemme sopineet siitä.

Tauko.

MIES: No hyvä on....Jos kukaan ei aloita niin minä olen valmis...aloittamaan.

(kaikki vetäytyvät hänen puoleensa)

MIES: E-e... Kerran aviomies tuli aikaisemmin töistä kotiin ja sai hänen vaimonsa kiinni hänen ra...

VAIMO: (keskeyttää) Seis! Me sovimme että vain älykästä keskustelua. Ei seksiä!

MIES: Älykkäistä asioista? No hyvä on... (tauko) Kerran eräs älykäs aviomies tuli aikaisemmin töistä kotiin ja sai älykkään vaimonsa kiinni hänen älykkään rakastajansa kanssa.

Tauko.

VAIMO: Ja mitä sitten?

MIES: Ei mitään. Sinä päivänä minulle selvisi paljon uusia asioita.

Tauko.

PROFESSORI: Kuka haluaa vielä kertoa meille jotain älykästä?

Tauko.

PROFESSORI: Keskustellaan kirjallisuudesta, teatterista, musiikista?

N. Jos ollaan ihan rehellisiä – kirjallisuus ei oikein kiinnosta minua.

VAIMO: Musiikki ei taas ole minun lajini.

MIES: Minä en ymmärrä teatterista mitään.

PROFESSORI: Minun on siis pakko todeta tässä tapauksessa, että nykyisessä ihmiskunnassa kaikki ovat tasa- arvoisessa asemassa- kulttuurin loistaessa poissaolollaan. Ainoa teema, joka kiinnostaa jokaista ja aina ja johon on helppo jokaisen aina päästä sisään – on seksi.

NUORI NAINEN: No hyvä on, jos emme kerran voi puhua älykkäistä asioista niin puhutaan sitten niistä mistä olemme oikeasti kiinnostuneet.

VAIMO: Paitsi seksistä.

PROFESSORI: Ei tietenkään seksistä.

MIES: Nimenomaan ei siitä.

Tauko.

NUORI NAINEN: Mielenkiintoista, mikä voisi olla vielä kiinnostavampaa kuin seksi?

Tauko.

NUORI NAINEN: Minulle esimerkiksi on erittäin kiinnostavaa - onko olemassa ei kiinnostavaa seksiä?

VAIMO: On.

PROFESSORI: Jos ollaan taas rehellisiä, minua ei kiinnosta enää lähes mikään. Ei edes seksi.

NUORI NAINEN: En minäkään ole oikeasti kiinnostunut seksistä. Mutta seksi on kiinnostunut minusta. Ja itse asiassa aika paljon.

VAIMO: Taas me jauhamme seksistä. Emmekö me voisi oikeasti jutella jostakin muusta?

NUORI NAINEN: (alakuloisena) Jostakin älykkäästä?

PROFESSORI: Vain älykkäästä.

Tauko.

VAIMO: Keskustellaanko rakkaudesta? Rakkaudesta kai saa keskustella, eikös niin?

PROFESSORI: Rakkaudesta saa.

NUORI NAINEN: Miksi rakkaudesta saa mutta ei seksistä? Eikö se ole yksi ja sama asia?

PROFESSORI: No ei ihan sama.

NUORI NAINEN: Minun mielestäni "rakkaus" on seksin vanha nimike.

MIES: Ilmeisesti sana "seksi" on ollut aikanaan kielletty ja sen sijaan ihmiset ovat käyttäneet sanaa "rakkaus"

NUORI NAINEN: Ei- ei, rakkaus on jotain ihan erilaista. Minä muistan, meille opetettiin sitä koulussa... se on jotain mitä on ollut joskus aikoja sitten.

VAIMO: Ja mikä se ero on?

PROFESSORI: Voisimme täsmentää, että rakkaudessa tärkeää on partneri, mutta seksissä tärkein on prosessi.

NUORI NAINEN: Entä jos partneri on hyvä mutta prosessi on huono?

PROFESSORI: Ja aikaisemmin oli vielä vallalla sellainen kuvitelma, että naiset haluavat rakkautta, mutta miehet- vain seksiä.

NUORI NAINEN: Ei pidä paikkaansa. Minä olen – nuori ja kokematon tyttö ja minä en tiedä mitä miehet haluavat. Mutta minä tiedän hyvin mitä naiset haluavat.

PROFESSORI: Professori, kumpi on parempi- seksi vai rakkaus?

PROFESSORI: Ehdottomasti seksi. Se on paljon terveellisempää kuin rakkaus. Rakkaudesta on paljon enemmän haittaa.

VAIMO: Miksi?

PROFESSORI: Rakkaus sisältää paljon enemmän negatiivisia tunteita.

Huolestuminen, mustasukkaisuus, vaatimukset, ikävystyminen, asioiden selvittely ja on paljon muitakin haittoja. Sen sijaan seksi tuo vain puhdasta nautiskelua.

Rakkaudesta jää vain raskaat muistot, revenneet hermot ja viiltävä pettymys, mutta seksistä - jää vain mukava väsymys ja hyvä ruokahalu.

MIES: Sen lisäksi rakkaus vaatii paljon aikaa. Kaikki ne keskustelut, kukkakimput, ulkoilut, kutsut, hyvästelyt...Kuka nyt tänä kiireisenä aikana voisi antaa siihen

itselleen mahdollisuuden? Kuka voisi antaa itselleen edes puolta tuntia aikaa. Sen sijaan seksissä keskityt vain minuutiksi ja juokset sen jälkeen eteenpäin.

NUORI NAINEN: Kyllä. Seksi on enemmän nykyaikaista.

MIES: No niin. Katsokaapa kuinka älykäs keskustelu meille tuli!

NUORI NAINEN: Ja ihan muusta aiheesta kuin seksi!

VAIMO: (hermostuneena) Ongelma vain on siinä, että taas me vain keskustelemme. Mutta aika menee koko ajan ohitsemme.

MIES: Mitä meidän vielä pitää tehdä?

VAIMO: en minä tiedä. Minä tiedän vain sen, että meidän täytyy nyt tehdä asialle jotain. Onko kukaan teistä tyytyväinen elämäänsä?

Tauko.

VAIMO: Minä kysyn nyt kaikilta. Onko kukaan tällä hetkellä tyytyväinen elämäänsä?

PROFESSORI: Ei.

NUORI NAINEN: Ei.

MIES: Ei.

VAIMO: Miksi me sitten vain istutaan, lässytetään ja teeskennellään että kaikki on ok ja me voimme hyvin?

NUORI NAINEN: Kuka täällä teeskentelee. Minä en ainakaan.

MIES: Mitä me nyt voisimme tehdä?

VAIMO: Minä olen ehdottanut jo aikaisemmin - lähdetään pakoon.

VAIMO: Meillä ei ole paikkaa. Missään ei ole paremmin. Kaikkiällä on vain pahemmin. Ja aina kaikki on vastassa vain pahemmin. Tässä, joka paikassa, aina.

NUORI NAINEN: Ei itseään voi paeta.

VAIMO: Ja mitä me voimme tehdä sille asialle?

PROFESSORI: Tehkää edes jotain! Meillä ei ole aikaa jäljellä! Päättäkää!

NUORI NAINEN: Aivan! On pakko vihdoin muuttaa edes jotain. On aika toimia. On tekojen aika. Hajottaa, purkaa, sytyttää palamaan. En tiedä miltä teistä tuntuu, mutta minä ainakin haluan sitä hirveästi.

VAIMO: Kaikki me haluamme sitä hirveästi.

MIES: Yksin ei pysty tekemään mittän.

VAIMO: Täytyy yhdistyä. Ruvetaan kapinaan, kaikki yhdessä.

MIES: Miten me voisimme yhdistyä? Me olemme niin erilaisia...

PROFESSORI: Mitä jos lähestyimme ensiksi toisiamme. Päätetään samasta työsuunnitelmasta...

NUORI NAINEN: Älkää naurattako, mikä on työsuunnitelma? Ainoa ja oikea tapa lähestyä toisiamme – on seksi. Me voisimme istua sata vuotta samassa työpaikassa, treffata iltaisin, ryypätä yhdessä kaikki viikonloput ja lähteä yhdessä eväiden kanssa puistoon, mutta se ei yhdistä meitä niin paljon kuin yksi ainoa yö, jonka vietämme yhdessä!

MIES: (innostuneena) Lähestytään heti!

PROFESSORI: Aivan oikein! Seksi on ainoa yleisesti ymmärretty ja rakastettu kieli meidän kaikkien välillä.: Papuan heimoista arjalaisiin saakka. Sen takia se tuo rauhaa, yhteisymmärrystä ja kansojen yhtenäisyyttä. Eläköön seksi!

NUORI NAINEN: (repii pöytäliinan pöydältä, asettaa sen harjan varrelle ja alkaa heiluttamaan sitä kuin lippua.) Hurraa!

N. Vapautta- ja heti!

MIES: (hyppää pöydälle) Eläköön kapina!

VAIMO: Meillä ei ole mitään muuta hävettävää/hävitettävää? Kuin omat kahleemme!

NUORI NAINEN: Kaikkien kansojen sukupuolielimet, yhdistykää!

Sisään tulee HOITAJA.

HOITAJA: Voisimmeko harrasta... (pysähtyy) Mikä teitä vaivaa? Onko jotain tapahtunut?

Tauko.

(MIES laskeutuu pöydältä. NAINEN laskee lipun alas. Kaikki ovat jännittyneinä)

VAIMO: Ei mitään erikoista.

HOITAJA: Miksi te kaikki katsotte minua niin kummallisesti?

NUORI NAINEN: Miten niin, ihan normaalisti.

HOITAJA: Ai, "normaalisti"

VAIMO: Kuka te olette ja mitä te täällä teette?

H. Te tiedätte sen hyvin. Jätetäänpä turhat keskustelut pois. Voisimmeko harrastaa se... (naiselle, joka on alkanut liikkua hermostuneesti) Mitä? Onko teillä jotain sitä vastaan?

N. Minullako? Ei missään tapauksessa.

HOITAJA: Erinomaista. Voisimmeko nyt aloittaa säännölliset iltahoidot ja keskustelut.

PROFESSORI: Me emme halua.

HOITAJA: Voi kultaseni. Olisi ihanaa jos me kaikki pystyisimme elämään niin kuin oikeasti haluaisimme.

NUORI NAINEN: Me emme pysty, emme voi, emmekä halua jatkaa tätä.

HOITAJA: Mutta teidän on pakko.

VAIMO: Kenenkään ei ole pakko.

HOITAJA: Hei tytöt ja pojat, olkaapa nyt kiltisti.

MIES: Mehän ollaan aina kilttejä.

HOITAJA: Tehän ette halua, että minä turvaudun fyysiseen voimaan?

VAIMO: Unohtakaa se! Se on voimamme nyt!

NUORI NAINEN: Minulla erinomainen idea. Annetaan hänelle piikki. Hän voi rauhoittua.

VAIMO: Osaatko sinä?

NUORI NAINEN: Mikä siinä on vaikeata? Minähän olen piikittänyt itseäni jatkuvasti iät ja ajat.

HOITAJA: Onko meidän laivassamme nyt kapina?

NUORI NAINEN: Me ilmoitimme jo hyvin selvästi, että kaikki hoidot on tältä päivältä peruttu.

VAIMO: Ja myös huomiselta.

MIES: Ja ylihuomiselta.

PROFESSORI: Me olemme vapaita ihmisiä.

HOITAJA: Ei vapauttta ole olemassakaan. Joka paikassa vaaditaan aina velvollisuutta, itsekuria ja järjestystä.

VAIMO: Lopettakaa tuo saarnaaminen. Me emme tunne teitä, emmekä halua tuntea, piste.

HOITAJA: Mutta minäpä tunne aika hyvin teidät.

NUORI NAINEN: Ja mitä te tiedätte meistä?

HOITAJA: Te olette kaikki nähneet, että ihmiset ovat ilkeitä. Egoisteja. He ovat aggressiivisia. Ihmiset eivät ole fiksuja. He ovat huijannet teitä ja vihanneet teitä. He ovat käyttäneet teitä hyväkseen ja sen jälkeen heittäneet pois. Ja siksi te olette päättäneet paeta elämältä. Eikö niin?

NUORI NAINEN: Menkää pois. Te olette hyvin ärsyttävä.

HOITAJA: Koska minä olen teidän peilinne. Peili, mihin te ette halua katsoa. Mutta minä pakotan teidät kuitenkin vilkaisemaan siihen.

VAIMO: (ironisesti) Mielenkiintoista, mitä minä siinä näksisin?

HOITAJA: Oman itsesi. Katsopa itseäsi tarkasti. Sinä kuvittelet olevasi jonkun vaimo, vaikka et ole koskaan edes kokeillut mitä on olla naimisissa. Sinä olet vanha neitsyt ja täynnä komplekseja. Olet lukenut liikaa romaaneja huonoista avioliitoista ja puhut nyt kuinka väsynyt olet perhe- elämään ja omaan aviomieheesi, jota ei ole edes

olemassa. Tiedätkö sinä oikeasti kuinka raskasta on nähdä joka ilta väsynyttä ja välinpitämätöntä aviomiestä ja hänen ryppyistä naamaansa? Sinun sairaskertomuksessasi lukee että sinä olet neitsyt. Se on asia josta voi oikeasti tulla hulluksi ja paras lääke sinulle olisi seksi. Eli lopeta tuo valittaminen ja mene naimisiin jos pystyt.

VAIMO: (synkkämieleisenä) Jos se olisikin noin helppoa.

HOITAJA: Naisen pitäisi olla huomiota herättävä ja innokkaasti odottava. Ja sinun naamallasi näkyy vain väsymystä ja ärsytystä ihan kuin olisit haistanut kunnolla ison paskan. Isketäänkö sillä tavalla miehiä?

VAIMO: Millä tavalla se sinun mielestäsi pitäisi tehdä?

HOITAJA: Vähemmän valitusta ja enemmän kosmetiikkaa naamaan. Pikkuisen enemmän huulipunaa ja pikkuisen leveämpi hymy. Hame vähän ylöspäin ja kaulaukko alaspäin. Jos haluat paeta miehiä niin pakene vain. Mutta pakene sillä tavalla, että he saavat sinut helposti kiinni. Työnnä pois vain siksi että sinua halattaisiin vielä tiukemmin. Vastusta sillä tavalla, että voittamisesta tulee nautinto. Kieläydy sillä tavalla, että on selvää että suostut välittömästi. Ole kylmä, mutta älä sillä tavalla, että mies jäähtyisi vaan niin että hän haluaa lämmittää sinua.

NUORI NAINEN: Tämän oppitunnin sisällön tietävät kaikki koulutytöt kuten minäkin.

HOITAJA: (nuorelle naiselle) Entäs sinä, ”nuori, romanttinen ja kokematon tyttö”...

Oletko unohtanut, että olet ollut jo kolme kertaa naimisissa? Ajattele – kolme! Tavallinen nainen kestää tuskin yhden kerran. En ota kantaa kuka on saanut ja kenet hulluksi. Mutta sinä mietit jatkuvasti ” Miksi minut aina jätetään?” ”Mikä minussa on kun en kelpaa?” ” Ovatko ne kaikki miehet olleet väärässä jättäessään minut vai olenko minä kenties aiheuttanut sen itse?” Sen takia sinä keksit itsellesi uutta elämänkertaa ja haluat huijata sekä muita että omaa itseäsi. Luuletko, että se onnistuu oikeasti?

PROFESSORI: Entä jos hän ei tee sitä itse vaan te keksitte hänen uutta elämänkertansa?

HOITAJA: Ai niin professori... Voisitteko kertoa mihin te olitte pakenemassa tuossa terveydentilassa. Teidän lapsenne ovat jättäneet teidät ja kukaan muu ei huolehdi teistä. Sen takia te olette aivan sekaisin yksinäisyydestä, nälästä ja kiittämättömyydestä.... Kuka ja missä teitä oikein odottaa? Istukaa vain. Syökää soseutettua keittoanne ja julistakaa teorioitanne siitä kuinka seksiä tulisi opettaa. Muualla teidän on mahdotonta löytää kuuliijoita. Ja hetkinen, jos minä oikein muistan te ette ole oikeasti professori vaan peruskoulun äidinkielen opettaja. Mutta kirjallisilla aineilla ei voi tänä päivänä ansaita kunnollista leipää. Se ei ole nyt muodissa koska muodissa on seksi ja sen takia te olette alkaneet puhua itsestänne seksologina. (aviomiehelle) Ja teille nuori mies, minä suosittelisin, menkää naimisiin.

MIES: Minulleko?

HOITAJA: Teidän entinen vaimonne - anteeksi, ei hän vaan teidän toinen naisenne heitti teidät ulos siksi ettette enää häiritsisi kun hän pelehtii rakastajansa kanssa. Sen jälkeen te aloitte pelkäämään kaikkia naisia. Te pelkäätte, että nainen vie teiltä teidän vapautenne. Että nainen pakottaisi teitä menemään naimisiin. Että hän pettää teidät. Että hän jättää teidät. Hukkaa teidän aikaanne. Vie kaikki tavarat ja rahat. Erottaa teidät äidistänne ja ystävistänne. Että hän jatkuvasti selvittelee välejänne. Että te kyllästyitte häneen. Että te ette tule elämään onnellisena... Lopettakaa elämänne pelkääminen! Olkaa vahva vaikka vahvat kärsivätkin elämässä enemmän kuin heikot...

MIES: Ja minä luulin...

HOITAJA: Lakatkaa ajattelemasta. Se on vaarallista. Oppikaa elämään ajattelematta. Ajattelematta sitä mitä tapahtuu kymmenen vuoden kuluttua. Oppikaa elämään tänään, tällä hetkellä. Ajattelematta, ajattelematta, ajattelematta. Jokaisen meistä pitäisi toistaa se itsellemme kymmenen kertaa päivässä. Huomenna - on erittäin huono sana. Huomenna me voimme olla jo konkurssissa. Jäädä työttömäksi. Sairastua tai kuolla. Jos me ajattelemme jatkuvasti - voimme oikeasti tulla hulluksi.

VAIMO: Te olette nyt kertoneet meistä kaikki mielenkiintoiset tarinat. Entäs te itse? Jos te olette peili- haluaisitteko vilkaista siitä itseänne?

HOITAJA: Ei.

VAIMO: Me voimme kuitenkin järjestää sen teille (tuo hoitajan kasvojen eteen oikean peilin) Kenet te siellä näette?

HOITAJA ei vastaa.

VAIMO: Jos te ette halua vastata niin minä voin kertoa sen teille. Ensiksikin, te ette ole oikeasti sairaanhoitaja.

HOITAJA: Ei pidä paikkansa. Kuka minä sitten olen teidän mielestänne?

VAIMO: En tiedä. Elämäkertojen innokas keksijä. Väsynyt ja sairas nainen, joka on jostakin syystä keksinyt alkaa kutsumaan itseään sairaanhoitajaksi. Ja mitä se meille kuuluu kuka te oikeasti olette?

PROFESSORI: (HOITAJALLE) Te kuvittelette ilmeisesti, että tämä on hullujenhuone. Se on absurdia. Samalla tavalla minä voisin ilmoittaa että me olemme hotellissa.

N. Parantolassa

VAIMO: Tai omassa kodissamme.

MIES: Tavallisella työpaikalla tavallisessa virkatalossa.

PROFESSORI: Lopettakaa yrittämästä opettaa ja parantaa meitä!

VAIMO: Ja parantakaa itsenne. Me lähdemme nyt pakoon täältä.

HOITAJA: Minne?

MIES: Sinne missä on paremmin.

HOITAJA: Missään ei ole paremmin, kaikki on joka paikassa vain huonommin. Ja edesspäin kaikki vain huononee entisestään. Tässä, muualla, joka paikassa.

NUORI NAINEN: Ihan sama.

HOITAJA: Te ette lähde täältä minnekään. Te ette ole niin hulluja, että haluaisitte palata normaali- ihmisten maailmaan, koska se maailma – on suuri hullujenhuone joka on täynnä tyhjyyttä ja väkivaltaa.

PROFESSORI: Voisiko sanoa täynnä tyhjyyttä?

HOITAJA: Kyllä voi. Lakatkaa huijaamasta itseänne. Te olette sairaita ja tiedätte sen hyvin.

MIES: Mitä meidän pitäisi sitten tehdä?

HOITAJA: (väsyneenä) Menkää nukkumaan.

(Kukaan ei liikahda)

HOITAJA: Miksi te seisotte paikoillanne?

MIES: Minä en halua jäädä yksinomaan huoneeseeni.

PROFESSORI: En minäkään.

HOITAJA: Menkää nyt vain. Minä olen todella väsynyt ja minulla on edessäni vielä yövuoro. Pitkä, pitkä yö...yksinäisyydessä. Ei, vielä pahempaa kuin yksinäisyydessä.

(Kukaan ei lähde.)

VAIMO: Ettekö te voisi sanoa meille jotain hyvää? Säälikää meitä edes vähän. Meillä on juuri nyt niin raskasta ja yksinäistä.

HOITAJA: Menkää pois.

(Kaikki lähtevät pois väkisin. Hoitaja jää yksin.)

HOITAJA: Onko teilläkin raskasta ja yksinäistä? Haluatteko, että säälin teitä. Kuka teistä tietää mitä on oikea yksinäisyys? Syvä, täydellinen yksinäisyys? Mitä te tiedätte oikeasta seksistä tai kaipuusta? Kuka teistä ymmärtää mitä on oikean elämän kaipuu? Ymmärrätkö te mitä on olla sairaanhoitajana hullujenhuoneella?

Olla vähäälyisten kanssa joiden kanssa ei voi edes kunnolla keskustella? Kuunnella päivästä päivään heidän kirouksiaan ja valituksiaan ja tajuta, että hetken päästä minä itsekin voin tulla hulluksi. Joka aamu minä tulen tähän hulluun maailmaan illalla palaan takaisin maailmaan, joka on mielestäni vielä hullumpi. Siitä huolimatta on pakko tehdä töitä ja on pakko elää. Mitä varten? Sitä vartenko, että joka päivä minä voisin jakaa teille pillerit , antaa piikkinne ja tuntea teidän vihanne? Haluaisitteko te tietää, että myös minä syön ne samat pillerit ja otan itse ne samat piikit. Koska hulluus, lääkäreiden puheista huolimatta, on tarttuva tauti. Minä ymmärrän teitä hyvin. Se mitä tarkoittatte seksillänne on oikeasti vain rakkauden ja lämmön tarvetta. Te olette väsyneitä. Te olette väsyneitä elämään ja te olette päättäneet löytää turvapaikan mielikuvitellussa maailmassa. Jos te vain tietäisitte kuinka hyvin minä oikeasti ymmärrän teitä! Minä olen myös väsynyt! Minä haluan rauhan. Rauhan...olla ajattelematta. Olla suunnittelematta mitään eteenpäin. Olla toivomatta mitään koska toivomukset eivät koskaan tule toteutumaan. Olla ajattelematta....

(pitkä tauko, hiljaisuus. HOITAJA menee yhdelle ovista ja koputtaa)

*HOITAJA: (oven läpi) Voisimmeko harrastaa seksiä?
(ei vastausta. HOITAJA koputtaa kovemmin ja toistaa)*

HOITAJA: Kuuletteko? Voisimmeko harrastaa seksiä?

(ei vastausta. Hoitaja menee toiselle ovelle)

HOITAJA: Kuuletteko? Hei! Voisimmeko harrastaa seksiä?

(Ei vastausta. Hoitaja koputtaa seuraavaan oveen ja seuraavaan. Ei vastausta. Sitten HOITAJA ottaa kontaktin saliin. (on mahdollista, että hänen ja salin välissä on näkymätön ovi)

HOITAJA: Voisimmeko harrastaa seksiä?

LOPPU